

BETÄNKANDE

jemte

FÖRSLAG

till

förordningar om Kreditupplag och Frilager
samt deraf beroende ändringar i Tullstadgan
och Handelsbalken,

afgifne af

den af Kongl. Maj:t den 27 Oktober 1882 i Nåder för-
ordnade Komitén.

Till Konungen.

Fullmäktige för Handelsföreningen i Göteborg och Stadsfullmäktige i Malmö hafva uti underdåniga skrivelser, hvilka under år 1882 blifvit till Eders Kongl. Maj:t ingifna, gjort särskilda underdåniga framställningar i syfte, att Eders Kongl. Maj:t

täcktes vidtagna åtgärder ledande dertill, att frilager och kreditupplag i hufvudsaklig öfverensstämmelse med de danska institutionerna af samma art blefve i Sverige medgifna.

Öfver dessa framställningar har Generaltullstyrelsen afgifvit infordradt underdånigt yttrande, hvarefter Eders Kongl. Maj:t, som ansett de ifrågasatta frilagers- och kreditupplagsinstitutionerna vara af den vikt för handeln, att de borde ifrågakomma till införande i den svenska tull-lagstiftningen, funnit godt att, jemlikt Generaltullstyrelsens underdåniga förslag, åt en komité, till ordförande och ledamöter hvori vi i Nåder förordnats, Nådigst uppdraga att verkställa den utredning och uppgöra de förslag, som för ändamålet erfordrades.

På grund af komiténs till följd häraf gjorda underdåniga hemställan har Eders Kongl. Maj:t i Nådigt bref till Generaltullstyrelsen af den 15 December 1882 anbefallt undertecknad, C. M. Beyer, dels att genom besök i Köpenhamn och Christiania förskaffa sig noggrann kännedom om anordningarna af der varande frilager och kreditupplag jemte derom gällande föreskrifter, dels att besöka städerna London, Antwerpen, Amsterdam och Havre för att på dessa ställen inhemta fullständig kännedom angående dervarande anordningar och gällande föreskrifter i enahanda eller likartade syften, dels ock att öfver allt hvad sålunda inhemtats till komitén afgifva fullständig berättelse till ledning för det komitén förelagda arbete.

Sedan sådan berättelse till komitén afgifvits samt komitén särskilda gånger härstädes sammanträdt, få, med återställande af Fullmäktiges för Handelsföreningen i Göteborg, Stadsfullmäktiges i Malmö och Generaltullstyrelsens skrivelser i ämnet jemte bilagor, vi, i fullgörande af det oss Nådigst lemnade uppdrag, härmed *dels* öfverlemnade ej mindre ofvannämnda berättelse än ock särskilda förslag till förordningar angående kreditupplag och frilager samt ändringar i 17 Kap. 3 och 12 §§ Handelsbalken och 21, 29 och 116 §§ af gällande Tullstadga samt *dels* närmare redogöra för de åsikter, som hos komitén vid dessa frågors behandling gjort sig gällande.

Vid upprättande af förslag till förordningar angående kreditupplag och frilager hafva komiterade ansett sig böra i hufvudsakliga delar taga till förebild de bestämmelser, som för likartade institutioner äro gällande i våra grannländer, Norge och Danmark, enär — såvidt komiterade känna och undertecknad, C. M. Beyer, under ofvanomförmälda af honom företagna resa kunnat utröna — andra länders inrättningar till lättnad för handeln på främmande marknad med tullpligtiga varor stå i liberalitet och användbarhet betydligt efter de danska och norska.

Att komiterade emellertid i sina förslag ansett sig böra i vissa delar icke oväsentligt afvika från föreskrifterna i grannländerna, beror hufvudsakligen af de olika förhållanden, som ega rum hos oss och i våra grannländer.

Då *kreditupplagsinstitutionen* ännu är för oss fullkomligt främmande, hafva komiterade icke ansett sig böra föreslå institutionen i hela den utsträckning, som den under tidernas lopp vunnit i Danmark. Särskildt anmärkes, att komiterade ansett, att, åtminstone till en början, innan såväl tullmyndigheterna som allmänheten hunnit vänja sig vid den nya inrättningen och dermed blifvit förtrogne, endast åt varor, om hvilkas utländska ursprung intet tvifvel kan finnas, bör lemnas tillträde till kreditupplag. Till följd häraf hafva komiterade i sitt förslag uteslutit alla manufakturvaror från kreditupplagsrätt, och häraf har blifvit en gifven följd, att någonting motsvarande »det udvidede Kreditoplag» i Kiöbenhavn icke föreslagits. Af samma skäl hafva komiterade icke ansett sig kunna föreslå kreditupplagsrätt för tobak, socker m. fl. artiklar, som visserligen i myckenhet införas från utlandet men som äfven äro föremål för inhemsk råvaruproduktion. Handlande med dylika varor, som icke ansetts kunna få kreditupplagsrätt, skulle sålunda blifva i viss mån sämre lottade än deras yrkesbröder, som drifva handel med kreditupplagberättigadt gods. Med hänsyn härtill och till underlättande af den större handeln drista komiterade — ehuru sådant tilläfvaryrs kan anses ligga utom det oss Nädigst lemnade uppdrag — hemställa, huruvida icke skäl vore *dels* att helt och hållet borttaga den till en procent af tullbeloppet uppgående afgift, som, enligt Tullstadgan § 80 mom. 1, skall erläggas för nederlagsgoods, som varder till utrikes ort åter utfördt, samt *dels* att icke uttaga den lika höga nederlagsafgift, som för inkommande gods, enligt föreskriften i § 81 mom. 1 af samma stadga, skall erläggas, *förr* än samtidigt med tullafgifterna. Varorna böra nemligen, enligt komiterades åsigt, icke drabbas af några utgifter, då de ej förbrukas inom landet; den inkomst staten har genom de utgående nederlagsafgifterna — i medeltal under sistförflutna 5 år utgörande allenast 1,272 Kr. pr år eller, om äfven inkommande nederlagsafgiften för de utförda nederlagsvarorna inräknas, dubbla summan 2,544 Kr. — är så obetydlig, att dess upphörande icke kan anses medföra någon märkbar minskning i statens årliga inkomst af tullmedlen; den jemförelsevis mindre betydliga särskilda kostnad tullverket får vidkännas för öfvervakandet af nederlagen, hvilken kostnad egentligen endast drabbar de största handelsplatserna, Stockholm och Göteborg, hvarest särskilda tullafdelningar för nederlagsrörelsens handhafvande äro inrättade, torde skäligen kunna anses betäckt af de der utgående betydande afgifterna för den verkliga importen; och den *inkommande* nederlagsafgiften är i sjelfva verket intet annat än 1 % förhöjning i tullen.

Vidare hafva komiterade icke ansett lämpligt föreslå sådant betalningsanstånd för kreditupplagsvaror, afsatta under tiden emellan generalförklarings afgifvande och den näst derpå följande inventeringen, som i Danmark lemnas mot s. k. revers. Detta skulle nemligen, på sätt undertecknad, C. M. Beyer, i den meranämnda berättelsen påpekat, lätt kunna föranleda missbruk.

I afseende å den föreslagna *frilagerinrättningen* anmärkes, att denna skiljer sig ganska väsentligt från det danska frilagret, till följd deraf att svenska tullverket icke borde betungas med anskaffandet och underhållandet af lokalerna. Detta torde här i landet, der staten i allmänhet icke är egare af förtullningslokalerna samt afstängda tullområden icke finnas, böra öfverlemnas åt kommunerna eller enskilda. Till följd häraf hafva komiterade föreslagit stadganden angående sättet, hvarpå frilagerslokaler böra vara inrättade, betäckande af kostnaderna för frilagrens bevakande m. m.

Denna omständighet — att frilagren, icke inskränkta till trängt begränsade tullområden, här skulle komma att tillhöra kommunerna eller enskilda personer — torde medföra den beaktansvärda fördel, att det svenska frilagret lättare än det danska kan komma att erhålla det större omfång och de öfriga fördelar, som närmast motsvaras af hvad med begreppet »frihamn» åsyftas.

Först genom frihamnsområden vid några af landets förnämsta och för ändamålet bäst belägna städer blefve, enligt komiterades mening, svenska handelsståndets genom ofvan omnämnda underdåniga skrivelser från Göteborg och Malmö framställda kraf på institutioner till underlättande af handeln med tullpliktigt gods på utrikes ort på ett fullt tillfredsställande sätt tillgodosedt. Men för omedelbart införande af en så omfattande institution är tiden måhända ännu icke inne, hvarför komiterade inskränka sig till antydning derpå såsom en framtidstanke. De nu föreslagna institutionerna, hvaraf köpmän i alla landets stapelstäder, der tullkammare under tullförvaltares öfverinseende finnes inrättad, skulle få begagna sig, skulle emellertid icke göras öfverflödiga genom frihamnar, som naturligtvis endast kunna inrättas på ytterst få platser i landet, hvilka, i följd af sitt läge och särskildt gynsamma omständigheter, företrädesvis egna sig för befrämjande af varuförädling och omsättning länderna emellan.

Komiterade äro öfvertygade derom, att kreditupplag och frilager, derest de varda i landet medgifna, skola i icke oväsentlig mån bidraga till utvecklingen af landets handel, hvilken under närvarande förhållanden, då våra närmaste grannländer äro med sådana förmåner gynnade, i denna ojemna kamp måste ligga under, till skada icke blott för handelsrörelsen i och för sig utan ock för vår sjöfart och för vårt näringslif i öfrigt samt följaktligen äfven för vårt lands deraf beroende förkofran i mångfaldiga riktningar.

Med den inskränkning af kreditupplagsrätten, som komiterades förslag derom innehåller och med de föreskrifter i öfrigt, som komiterade i författningsförslagen uppställt, våga komiterade ock antaga, att de betänkligheter, som emot införandet hos oss af de nya anordningarna kunna yppas, ingalunda äro af den vikt, att förslagen af sådan anledning rimligen kunna förkastas.

Dessa betänkligheter torde egentligen gå ut derpå, att den större frihet, som genom de ifrågasatta anordningarne beredes handeln, dels kunde öppna tillfällen till

vingleri och underslef, hvaraf statsverket omedelbart skulle tillskyndas förluster, dels ock kunde föränleda ett fördröjande af tullafgifternas erläggande, hvarigenom, i synnerhet vid öfvergången till de nya anordningarnes tillämpning, en afsevärd lucka i tullinkomsternas jemna inflytande skulle kunna befaras.

Emot den förra af dessa betänkligheter må erinras, att erfarenheten från grannländerna icke gifver stöd för en sådan. Endast ytterst få och jemförelsevis ringa förluster hafva tullkassorna i dessa länder fått vidkännas. I samma mån handeln beredes lättade utvägar för sin loffliga verksamhet och präventiva åtgärder af misstroende utbytas mot enkla och verksamma kontroller, hvilkas nödvändighet och berättigande en hvar måste inse och erkänna, i samma mån tilltvingar sig ock allmänandan af rättrådighet och redbarhet ett inflytande, för hvars magt äfven eljest svaga naturer måste böja sig; Och de lagbestämmelser, hvarigenom komiterade i förslagen sökt betrygga statsverkets säkerhet, torde dessutom, om man ock underkänner betydelsen af anförda moraliska band, i och för sig böra nöjaktigt undanrödja farhågor af ifrågavarande art.

Allvarligare vore tvifvelsutän den andra betänkligheten, fördröjandet af tullafgifternas erläggande, så vida vi nemligen icke redan i nuvarande nederlagsinstitution medgifvit ett liknande betalningsanstånd för den större handeln icke blott med sådana varor, som skulle få ingå på kreditupplag utan med snart sagdt alla varor, som utgöra föremål för vår handel med utlandet. Detta betalningsanstånd af 3 månader vid hvarje något betydande uttag från nederlagen är ingalunda kortare än det för dispositioner af kreditupplagsvaror i förslaget medgifna. Komiterade antaga derföre, att icke ens vid öfvergången till den nya kreditupplagsinstitutionens tillämpning någon märkbar rubbning i tillflödet af tullafgifter skall komma att visa sig.

Efter dessa korta allmänna erinringar öfvergå komiterade till redogörelse för skälen till de föreslagna särskilda föreskrifterna.

I.

Förslaget till Förordning angående kreditupplag.

I § 1 angifves hvad som menas med »kreditupplag» och på hvilka orter kreditupplag må finnas. I detta senare afseende hafva komiterade ansett lämpligt att för kreditupplag bibehålla den bestämmelse, som enligt § 76 Tullstadgan gäller för nederlag, och sålunda föreslagit, att varor må tagas å kreditupplag »i stapelstad, hvarest tullkammare under tullförvaltares öfverinseende finnes inrättad».

§ 1.

Vid definitionen af kreditupplag har, för vinnande af öfverensstämmelse mellan den föreslagna förordningen och den äldre lagstiftningen å beslagtade områden, antagits samma genus proximum — »magasinering» — som i Tullstadgan användes med afseende å nederlag och transitoupplag, ehuru varor, som enligt den föreslagna förordningen till godsegarens fria disposition utlemnas med betalningsanstånd å tullafgifterna, icke nödvändigt måste af honom »magasineras» utan likaväl kunna, åtminstone delvis, omedelbart afsättas till förbrukning. I tullkammarens räkenskaper förekomma dock varorna såsom liggande eller »magasinerade» å godsegarens kreditupplag, intildess de till uttagning derifrån angifvas eller vid inventering af upplaget derå saknas; Och från denna synpunkt sedt, torde det vara fullt riktigt att benämna kreditupplagsinrättningen »magasinering».

§§ 2 och 3.

I §§ 2 och 3 bestämmes, hvilka rättssubjekt kunna få begagna kreditupplag — kreditupplagets subjektiva omfång. De i Danmark i detta afseende gällande bestämmelser passa icke in på svenska förhållanden och hafva sålunda icke kunnat tagas till förebild. Hvad komiterade i stället föreslagit torde emellertid erbjuda fullt motsvarande garantier för redbarhet och betalningsförmåga hos kreditupplagsinnehafvare.

Enligt komiterades förslag kan kreditupplagsrätt förvärfvas af såväl enskild person som handelsbolag och aktiebolag. Enskild person skall för att få begagna kreditupplag vara svensk undersåte, som i författningens ordning utöfvar handelsyrket. Denna begränsning till svensk undersåte har sin motsvarighet i vår öfriga handelslagstiftning och synes desto mera tillräddig, som kreditupplagsrättens tillgodonjutande måste göras beroende af personligt förtroende till innehafvaren, grundadt på förvärfvad erfarenhet, samt det väl må kunna befaras, att utländing, som missbrukat åtnjuten kreditupplagsrätt, snarare än svensk medborgare kan undandraga sig på följderna af sådant missbruk.

I afseende på enskild person, som söker kreditupplagsrätt, har i § 3 mom. 1 vidare lemnats föreskrift, att han, derest han idkar handel under annat namn än sitt eget, skall uppgifva detta, ett stadgande som föreslagits till förekommande af förvecklingar.

Likasom delegare i handelsbolag i allmänhet äro solidariskt ansvarige för bolagets förbindelser, hafva de ock ansetts böra i alla afseenden, som röra handelsbolag beviljad kreditupplag, ansvara »en för alla och alla för en såsom för egen skuld».

Då tullförvaltningen för hvarje kreditupplag alltid bör hafva vissa personer att hålla sig till, har det varit nödigt att såsom ett vilkor för kreditupplagsrätts medgifvande åt aktiebolag föreskrifva, att styrelsens samtliga ledamöter skola ikläda sig personligt ansvar för kreditupplaget, så att de icke endast hafva för kronans fordran i och för kreditupplaget, utan äfven varda underkastade de straff, som kunna följa på upplagets missbruk.

Enär enligt regel tullpligtiga varor icke till godsegaren utlemnas, förr än tullafgifterna för dem äro erlagda, men kreditupplagsgoods deremot med betalningsanstånd å tullen utlemnas till godsegaren, är det nödigt att för rätten till kreditupplag stadga sådana vilkor, att kronan varder skyddad emot förlust. Enklast hade detta kunnat ske genom en generel föreskrift om ställande af säkerhet i enlighet med Tullstadgans § 28. Men komiterade hafva ansett, att en sådan föreskrift skulle i icke oväsentlig mån förringa värdet och betydelsen af kreditupplagsinstitutionen, som derigenom skulle blifva tillgänglig endast för de förmögnare affärsmännen. Komiterade hafva på grund häraf föreslagit det alternativa stadgande, att den, vare sig enskild person, handelsbolag eller aktiebolag, som söker kreditupplagsrätt, skall *antingen* för tullafgifterna ställa säkerhet *eller ock* hafva i den stad, hvarest kreditupplagsrätt sökes, utöfvat handelsyrket under minst de tre år, som förflutit närmast före ansökningen, samt styrka med ett af två allmänt aktade och af tullförvaltningen kände personer utfärdadt intyg, att sökanden gjort sig känd för redbarhet, ordentlighet och förmåga att uppfylla sina affärsförbindelser. Denna bestämmelse torde, enligt komiterades åsigt, innebära en bättre garanti än motsvarande föreskrifter i danska kreditupplagsförordningen.

Då kreditupplagsrätt sålunda kan medgifvas utan att tullförvaltningen får säkerhet för tullafgifterna i händer, är det ock nödigt, att tullförvaltningen får rättighet att, när helst anledning dertill förekommer, återkalla meddeladt tillstånd till kreditupplag. Det torde icke finnas något skäl att befara, att tullmyndigheterna i vidsträcktare mån, än pligten bjuder det, skola begagna sig af denna rättighet.

Föreskriften i sista mom. af § 2 står i närmaste sammanhang med det i § 18 föreslagna stadgandet om förmånsrätt för tullafgifter å kreditupplagsvaror och har till ändamål att förekomma osäkerhet i kreditförhållandena köpmän emellan. Då allmänheten på sätt här är föreslaget erhåller kännedom om, hvilka personer åtnjuta kreditupplagsrätt, bör icke någon kunna komma att, i okunnighet om en kreditupplagshafvares skuld till staten för tullafgifter och statens förmånsrätt härför, bevilja oförtjent kredit.

I § 4 meddelas nödiga föreskrifter med afseende å kreditupplagslokalernas beskaffenhet och läge, i hvilket senare afseende såsom regel ansetts böra gälla, att de skola ligga inom staden. Härifrån har dock föreslagits det af föreskrifterna i Förordningen den 26 November 1875 angående eldfarliga oljor m. m. betingade undantag, att sådana varor, som icke få i erforderlig myckenhet inom staden uppläggas, må tagas å kreditupplag utanför stadsområdet.

§ 4.

I § 5 bestämmes kreditupplagets objektiva omfång. I afseende å de varuslag, för hvilka tillträde till kreditupplag här föreslagits, hänvisas till hvad här ofvan derom yttrats. Uppläggnings- och fränskrifningsqvanta hafva föreslagits med afseende fästadt

§ 5.

å storleken af de emballage, hvori varorna gemenligen inkomma. Föreskriften om frånskrifning från kreditupplag i huru små kvantiteter som helst för varor, afsedda till skeppsprovision, har föreslagits i ändamål att underlätta svenska handelsplatsers deltagande i den, synnerligen å vissa delar af landets kuster, viktiga skeppsprovianteringsrörelsen.

§ 6. § 6 innehåller bestämmelser för tillvägagångssättet vid varors intagande på
 § 7. kreditupplag och derefter följande § innefattar föreskrifter om hvad, som bör iakttagas vid varors uttagande från kreditupplag.

§§ 8, 9, 10, 12, 13 och 14. Genom §§ 8, 9, 10, 12, 13 och 14 bestämmes, huruledes för hvarje kvartal kreditupplagen skola redovisas och inventeras, samt afräkning och liquid af tullafgifterna ske. Af de föreslagna bestämmelserna i dessa afseenden torde endast stadgandet i § 14 mom. 1 erfordra särskild motivering.

Här föreskrifves nemligen, att inom åtta dagar efter skedd inventering de tullafgifter skola erläggas, hvilka belöpa å varor, som tagits å kreditupplag men vid inventeringen icke å upplaget kvarligga i minst den för frånskrifning stadgade minimi-quantitet och hvaröfver upplagshafvaren icke heller visar sig hafva förfogat i enlighet med föreskrifterna i § 7. Om varor, som intagits å kreditupplag, förkommit, är kreditupplagshafvaren således ändock skyldig att därför betala tull, och det blifver således upplagshafvarens egen sak att genom försäkring, som omfattar äfven tullafgifterna, skydda sig emot förlust genom brandskada. Någon ersättning för leakage af oljor, som intagas å kreditupplag, torde icke heller böra medgifvas, enär kreditupplagsvarorna icke ligga under tullmyndigheternas vård.

§ 11. För att förhindra, att kreditupplagshafvare inom samma tullkammares område vid inventeringarna hjälpa hvarandra med lån af kreditupplagsgoods för att sålunda kunna uppvisa en större behållning än de verkligen ega och dymedelst undanhålla kronan förfallna tullafgifter, stadgas i § 11 att, under den tid, kvartalsinventering pågår, kreditupplagsvaror icke må föras från ett till annat kreditupplag inom samma tullkammares område, derest tullkammaren icke, efter skedd anmälan, till sådan transport lemnat särskildt tillstånd. Denna föreskrift jemte stadgandet i § 10 mom. 2, att alla inom samma tullkammareområde befintliga kreditupplag, hvarå varor af samma slag finnas bland behållningen upptagna, skola så vidt möjligt inventeras på samma dag, torde göra tillfyllest för att förhindra bedrägerier af ofvannämnda slag.

§ 15. För att såvidt möjligt förhindra, att kronan eller kreditupplagshafvarne vid tulltaxeförändringar oberättigadt vinna eller förlora, hafva komiterade i § 15 föreslagit, att inventering och afräkning skola ske hvarje gång tullafgiften å en kreditupplagsvara förändras eller upphäfves och att den behållning, som vid sådan inventering finnes kvar, skall behandlas efter den nya taxan, men de varor, som vid inventering finnas uttagna och skola förtullas, deremot efter den äldre bestämmelsen.

Enär det lätt kan inträffa, att en kreditupplagshafvare icke kan medhinna § 16.
att, i afseende å uttagning enligt § 7 af kreditupplagsvaror, före nästföljande kvartalsinventering förskaffa sig sådana bevis, som berättiga till afskrifning, hafva komiterade i § 16 föreslagit, att de tullafgifter, som kreditupplagshafvare för sålunda uttaget gods måst erlägga, skola till honom återbetalas, derest han senast vid nästa kvartalsinventering åstadkommer den saknade bevisningen.

Enär kostnaderna för kreditupplagen böra bäras icke af staten utan af upplags- § 17.
hafvarne, hvilka af inrättningen draga fördel, föreslås i § 17, att hvarje kreditupplagshafvare skall betala 4 kronor för hvar kvartalsinventering samt att inventeringsmäns resor till och från sådant upplag, som jemlikt § 4 är förlagdt utanför stadens område, skola bekostas af upplagshafvaren.

Redan vid uppgörande af förslag till stadganden rörande kreditupplagens om- §§ 18—21.
fång så i subjektivt som objektivt hänseende hafva komiterade i främsta rummet haft statens säkerhet för ögonen. De sålunda föreslagna bestämmelserna torde ock vara sådana, att förlust på tullafgifterna å kreditupplagsvaror endast ytterst sällan bör kunna inträffa. För att än ytterligare trygga statens rätt hafva komiterade föreslagit de stadganden, som innefattas i §§ 18—21.

I § 18 föreskrifves, att kronans fordran för tull å kreditupplagsvaror skall, i händelse af kreditupplagshafvares konkurs, utgå med förmånsrätt enligt 17 Kap. 3 och 12 §§ Handelsbalken. I enlighet härmed hafva komiterade upprättat bilagda förslag till förordning angående förändrad lydelse af samma §§. Kronan skulle sålunda erhålla dels en generel förmånsrätt i all varuegarens lösa egendom och dels en speciel förmånsrätt af högre ordning i kreditupplagsgodset. Den olägenhet, som tysta förmånsrätter — synnerligen om de äro af allmängiltigare beskaffenhet än de nu föreslagna, eller om de äro grundade endast på privat öfverenskommelse — genom att störande inverka på kreditförhållandena eljest kunna medföra, hafva komiterade sökt undanrödja genom det i § 1 mom. 3 föreslagna, ofvan motiverade stadgandet om offentliggörande af medgifna kreditupplagsrättigheter. I öfrigt åberopa komiterade rörande denna punkt det yttrande i ämnet, som Herr Professoren vid Upsala universitet m. m. Viktor Nordling afgifvit i skrifvelse till komiténs sekreterare, hvilken skrifvelse, jemlikt Herr Professorens benägna medgifvande, härvid biläggas (bil. Litt. A). Komiterade, som äro öfvertygade, att de föreslagna förmånsrätterna icke kunna verka någon rubbning i krediten köpmän emellan och icke heller på annat sätt medföra någon våda, dela i allmänhet fullständigt de åsigter i ämnet, Herr Professoren Nordling uttalat, men hafva ansett, att den föreslagna generela förmånsrätten lämpligare kunde inordnas under 17 Kap. 12 § Handelsbalken jemte kronans förmånsrätt för utskylder, som ej utgå för fast egendom, än på sätt Herr Professoren tänkt sig under § 6 i samma Kap.

Stadgandet i § 19 har föreslagits för att skydda staten för förlust i händelse af eldsvåda å kreditupplag.

§ 20 medgifver tullförvaltningen rätt att när som helst hos kreditupplagshafvare, som icke ställt särskild säkerhet för tullafgifterna, företaga extra inventering för att undersöka, huruvida behållningen af upplaget icke minskats så, att det skäligen kan befaras att vid nästa kvartalsinventering ej så mycket deraf skall finnas kvar, som förslår till betäckande af kronans fordran för tull. Om vid sådan inventering tullförvaltningen af en eller annan anledning, såsom att uttagningen af kreditupplagsgods under kvartalet varit ovanligt stor men tillförseln deremot ringa, finner kronans säkerhet tvifvelaktig; skall kreditupplagsbehållningen eller så stor del deraf, som anses motsvara kronans fordran för tullafgifter, sättas under tullverkets lås och försäljas till betäckande af sagda fordran.

§ 21 innefattar föreskrift om, huru tullkammaren har att tillvägagå för att skydda staten för förlust i händelse kreditupplagshafvaren försattes i konkurs, aflider eller uraktlåter att hålla sin upplagsbehållning försäkrad eller att å föreskrifven tid betala tull, hvarjemte §:n innefattar ett i öfverensstämmelse med föreskriften i Tullstadgans § 31 mom. 2 föreslaget stadgande rörande möjligt öfverskott vid försäljning af kreditupplagsgods.

§§ 22—25. §§ 22—25 innehålla bestämmelser rörande straff och andra påföljder för missbruk af kreditupplag. Härvid hafva komiterade i allmänhet följt hvad som gäller i Danmark och Norge och derifrån endast gjort sådana afvikelser, som betingats utaf önskvärdheten af öfverensstämmelse emellan här föreslagna påföljder och svenska tullstadgans straffbestämmelser för likartade fall. Komiterade hafva icke dragit i betänkande att efter den danska kreditupplagsförordningen föreslå, att kreditupplagshafvare, som försattes i konkurs och dessförinnan afsatt så stor del af sina kreditupplagsvaror, att behållningen deraf icke motsvarar hans skuld för tull å varorna, skall straffas såsom vårdslös gäldenär. Missbruket af det förtroende, staten visat kreditupplagshafvaren, då varorna till honom utlemnats, är nemligen af sådan beskaffenhet, att det väl kan sättas i jembredd med de öfriga brott, som i Strafflagens 23 Kap. § 3 benämnas vårdslöshet, och att det härför stadgade straff, fängelse i högst två år, icke kan anses för strängt.

§ 26. I likhet med hvad Tullstadgan § 138 mom. 3 föreskrifver, har i § 26 af förslaget stadgats, att den, som förskingrar gods, som enligt kreditupplagsförordningen är förverkadt, skall gälda godsets värde.

§ 27. Då de böter, som kunna, enligt den föreslagna förordningen, ådömas, äro af samma karakter, som böterna i Tullstadgan, hafva komiterade ansett, att böterna böra fördelas enligt de grunder, Tullstadgan bestämmer, hvarjemte komiterade, i enlighet

med 164 § Tullstadgan, föreslagit, att, då tillgång till böterna saknas, de skola förvandlas enligt allmän strafflag.

Då kronan icke torde böra nödgas att, för utfående af sin rätt i afscende å kreditupplag, vända sig till häradsrätt å landet, hafva komiterade i § 28 föreslagit, att laga domstol i mål, som röra förbrytelser emot kreditupplagsförordningen, skall vara rådstufvurätt i den stad, hvars tullkammare beviljat den missbrukade kreditupplagsrätten. § 28.

I § 29 hafva komiterade föreslagit, hvilka böcker skola af tullförvaltningen föras öfver kreditupplagen, hvarjemte stadgats åliggande för tullförvaltningen att inom två månader efter hvarje kvartals utgång — sålunda inom en månad efter det kvartalsinventeringarne verkställts — till generaltullstyrelsens revisionsbyrå insända kreditupplagsräkenskaper. § 29.

För att befordra reda och ordning i räkenskaper samt lättare öfversigt af de särskilda, för kreditupplagsexpeditionen erforderliga handlingar och räkenskapsböcker, hafva komiterade föreslagit, att alla sådana böra skrivas å tryckta blanketter, enligt de formulär, som vid förslaget äro fogade. § 30.

Komiterade hafva ansett det lämpligt, att den föreslagna förordningen träder i kraft den 1 Januari året efter det, då förordningen kan komma att utgifvas.

II.

Förslaget till Förordning angående frilager.

I § 1 hafva komiterade definierat benämningen frilager. § 1.

Att detta upplag kan inrättas endast i stapelstad, der tullkammare under tullförvaltares öfverinseende finnes, följer redan deraf, att undersökning af alla slags varor och uppbörd af därför belöpande tull inom frilagret förekommer, import och export under tullkontroll eger rum, samt öfverflyttning af gods till i samma stad befintliga öfriga tullupplag förutsättes kunna ske.

Enär komiterade anse, att vederbörande tulltjenstemän böra ega tillträde till frilagerbyggnadens alla delar, på det att tillfälle till olagligheter i möjligaste mån må förekommas, hafva komiterade i denna § förbehållit dessa tjenstemän en sådan rätt. § 2.

Vidare föreskrifver denna § inrättande i hvarje frilager af behöfliga rum för tullbevakningen, för varuundersökningen och för räkenskapsföringen. Den vakt-hafvande tulltjenstemannens rätt att, om han dertill finner anledning, verkställa kroppsvisitation å personer, utgående från lagerrummen, hafva komiterade ansett icke böra åtföljas af det ansvar, som Tullstadgan föreskrifver, i den händelse att vid kroppsvisitation försök till luredrejeri ej upptäckes, enär ett sådant ansvar ofta måste

afhålla bevakaren från en åtgärd, hvars behöflighet här torde, genom lättheten att vid utgående från frilagret medföra i kläderna dolda, med hög tull belagda varor, visa sig större än eljest.

I sammanhang härmed hafva komiterade ansett lämpligt att, i enlighet med danska föreskriften, föreslå, det tillträde till frilager bör vara förbjudet för kvinnor.

§ 3. Såsom billigt är hafva komiterade i § 3 föreslagit, att alla statens kostnader för aflöning till personalen vid frilagret böra ersättas utaf dess egare, som vid uthyrningen af lokalerna naturligen bereda sig ersättning derför.

§ 4. § 4 mom. 1 angifver alla de olika sätt, på hvilka gods kan å frilagret intagas, samt stadgar förbud mot införsel dit af sprängämnen, eldfarliga oljor m. m., som för byggnaden och för andra varor kunna medföra fara. I detta senare afseende har ock tullförvaltningen i mom. 2 erhållit rätt att i tvifvelaktiga fall genom varuomslagens brytande förvissa sig om innehållets beskaffenhet.

§ 5. § 5 mom. 1—4 uppger sättet för angifning till frilager af direkt från utrikes ort, från annat frilager, från nederlag, från transitupplag och kreditupplag inkommande gods, samt mom. 5 angifningssättet för dels inhemska dels utländska tullfria eller redan förtullade varor, hvilkas införande på frilagret ofta torde erfordras till kompletterande, i synnerhet för export, af diverse artiklar, särdeles s. k. korta varor. Sådant på frilagret intaget gods bör dock i och med detsamma förlora sin absolut tullfria egenskap och vid återinförsel behandlas som vore det från utrikes ort inkommet.

§ 6. § 6 innehåller de olika sätt, hvarpå å frilager intaget gods kan disponeras, nemligen till utförsel ur riket, förflyttning till annan inrikes ort, till nederlag, transitupplag eller kreditupplag och till förtullning.

§ 7. § 7 upptager de närmare föreskrifterna för expeditionssättet i hvarje särskildt fall; och hafva komiterade ansett sig utan fara kunna i mom. 1 föreslå det stadgande, att plomberadt gods, som är till utförsel ur riket angifvet, må kunna till egaren utlemnas, för att genom hans egen försorg afföras till fartyget, vid ansvar, om godsets aflemnande till tullbevakningen å inlastningsstället icke behörigen styrkes, enligt § 12.

Vid varors utförsel ur riket med jernväg hafva komiterade i mom. 2 föreslagit en månad såsom en lämplig tid, inom hvilken exportören har att, likaledes vid ansvar enligt § 12, förete bevis om godsets framkomst till bestämmelseorten.

I mom. 3, innehållande föreskrifter till efterrättelse vid försändning af frilagersgods till annan inrikes stapelstad, stadgas samma tid af en månad för bevisningen om att godset framkommit och omhändertagits af tullförvaltningen.

Mom. 6 innehåller för öfverflyttning af gods från frilager till kreditupplag de föreskrifter, som återfinnas i § 6 mom. 4 af förslaget till förordning angående kreditupplag.

Då antagas kan, att det någon gång inträffar, att en frilagershafvare, som § 8.
angifvit gods till uttagning, af någon anledning vill annullera en sådan angifning,
hafva komiterade här föreskrifvit, huru vid sådant förhållande skall förfaras.

Enär nödigt är, att tullkammaren hvarje söckendag mottager den under den § 9.
föregående å frilagret influtna uppbörd för förtulladt gods, och dervid den för dagen
begagnade förtullningsboken medföljer för kontrollerande af rättigheten, hafva komi-
terade föreslagit, att denna bok skall föras i 2 delar, hvilka skiftesvis hvarannan dag
begagnas, äfvensom att redogöraren å frilagret för hvarje månad utfärdar ett utdrag
ur förtullningsböckerna, utvisande det tullbelopp, som under månaden influtit, hvilket
utdrag, till kontroll å tullkammarens journal, medföljer densamma till revisionen.

Närmare föreskrifter rörande nödig ordning inom frilagret, anställandet af § 10.
derstädes behöfligt arbetsfolk, tiden under hvilken frilagret hvarje söckendag må vara
för lagerhafvarne tillgängligt m. m., äfvensom på lokala förhållanden beroende modi-
fikationer i denna förordnings stadganden torde böra åt Eders Kongl. Maj:ts General-
tullstyrelse uppdragas; och hafva komiterade med sådan uppfattning infört denna §.

Straffbestämmelsen för den, som å frilager införer gods, hvilket, enligt § 4 § 11.
mom. 1, ej der får intagas, är densamma, som Tullstadgans § 101 mom. 3 föreskrifver
för uppläggning å transitupplag af gods, hvilket ej till sådant upplag är berättigadt.

Till tullverkets säkerhet hafva komiterade, i likhet med hvad i Danmark är § 12.
stadgadt, föreslagit den skarpa straffbestämmelsen af böter, motsvarande Tulltaxans
högsta tullsats för bruttovigten af det gods, hvilket, efter att af tullbetjeningen hafva
blifvit plomberadt, öfverlemnas till egaren, för att genom hans egen försorg från
frilagret föras till fartyget för att exporteras men ej dit aflemnats.

Samma ansvar har föreslagits för uraktlåtenhet att — utan lagligen styrkt
hinder — enligt § 7 mom. 2 och 3, inom föreskrifven tid af en månad å frilagret
förete bevis öfver framkomsten af gods, hvilket utförts ur riket med jernväg eller
ock sjö- eller landväg afförts till annan inrikes stapelstad.

Komiterade hafva ansett, att i samma mån åt trafiken medges större frihet
vid varubehandlingen och ökade tillfallen till afsättning, jemväl ansvaret för missbruk
af dylika förmåner bör skärpas.

Bestämmelserna angående straff för oloflig införsel af varor från frilager eller §§ 13 och 14.
försök till sådan förbrytelse äfvensom angående fördelningen af böter och värdet af
förverkadt gods äro öfverensstämmande med hvad uti gällande Tullstadga i motsva-
rande fall föreskrifves, hvarjemte blifvit tillagd frilagersrättens förlust såsom påföljd
för ifrågavarande förbrytelse.

För befordrande af reda och ordning i räkenskapen samt lättare öfversigt af § 16.
de särskilda för frilagers-expeditionen erforderliga handlingar och räkenskapsböcker
hafva komiterade föreslagit, att alla sådana böra skrivas å tryckta blanketter.

III.

Förslaget till Förordning angående förändrad lydelse af
17 Kap. 3 och 12 §§ Handelsbalken.

I afseende å grunderna för här föreslagna lagförändringar åberopas hvad komiterade uti motiverna till den föreslagna kreditupplagsförordningen anført vid behandlingen af § 18 i förslaget.

IV.

Förslaget till Kungörelse angående förändrad lydelse af
21, 29 och 116 §§ i Tullstadgan.

De förändringar, som i Tullstadgan här föreslagits, äro sådana, som betingas af de föreslagna förordningarna om kreditupplag och frilager och torde icke erfordra någon vidare motivering.

Slutligen få komiterade underdånigst anmäla, att, sedan förslagen till här omförmälda författningar och motiven dertill blifvit af komitén vid gemensamma sammanträden uppgjorda och granskade, det inledande betänkandet och den slutliga justeringen granskats vid cirkulation emellan komiténs samtliga ledamöter, hvarigenom nytt allmänt sammanträde för frågans slutliga behandling kunnat undvikas, äfvensom att komitén utan någon annan meningsskiljaktighet än den, att undertecknad Meyer önskat såsom sin åsigt uttala, att nederlagsafgiften helt och hållet borde borttagas och sålunda ej ens utgå för nederlagsvaror, hvilka uttagas till förbrukning inom landet, förenat sig om det arbete, som härmed underställes Eders Kongl. Maj:ts Nådiga pröfning.

Underdånigst

A. G^{SON} BENNICH.

C. M. BEYER.

G. G. BEIJER.

CARL ARNBERG.

ADOLPH MEYER.

Stockholm i Augusti 1884.

ERNST BRING.

Bilaga Litt. A.

H. Herr v. Häradshöfdingen Ernst Bring.

Göteborg.

Med anledning af den fråga, som i Eder stad blifvit väckt och förhandlad, angående dels upprättandet af frilager för uppläggande af tullpligtiga varor under viss allmän kontroll, och dels den ändring i tull-lagstiftningen, hvarigenom kreditupplagsrätt för varor i hufvudsaklig öfverensstämmelse med de för sådan rätt i danska städer och särskildt Köpenhamn gällande regler blefve i landets stapelstäder medgifven, har Ni af mig, förnämligast för den senare frågans skull, begärt yttrande, huruvida det med grunderna för svensk lag läte förena sig att meddela staten förmånsrätt för icke erlagda tullafgifter i gods, som icke, såsom vid det hos oss redan medgifna kreditupplaget (eller nederlaget) är fallet, befunne sig under *tullverkets* jemte varuegarens *läs* utan vore lemnadt till varuegarens i viss mån fria disposition.

Den begränsning i tid, som för yttrandets afgifvande blifvit satt, tillåter mig väl icke att på ett mera djupgående sätt motivera det svar, mitt yttrande kommer att innebära, än mindre att inledningsvis företaga ett uppvisande af vare sig statens pligt att i möjligaste mån tillmötesgå handelsverldens anspråk på lättnader i förfogandet och vården af tullpligtigt gods, intill dess det till förbrukning inom landet disponeras, hvilket eljest väl kunde motiveras ur tullens natur att egentligen vara en konsumtionsskatt, eller af den stora fördel, som genom den internationella handels lyftande skulle indirekt tillfalla staten af de föreslagna anordningarna, hvilken fördel säkerligen mer än väl uppväger de kostnader, besvär och risker, som med dem kunna vara förenade. Jag vill likväl icke undandraga mig att, utelemnande sådan inledning och motivering, lemna mitt utlåtande öfver det mig föresatta spørsmålet så fullständigt, tiden det medgifver, och till den verkan det kan hafva till främjande af det stora och vigtiga mål, som med så lifligt intresse omfattats i Eder stad.

Efter hvad jag genom studium af det betänkande: »*Huru bör Sveriges handel på utlandet med importerade varor genom reformer i vår tull-lagstiftning främjas?*», som till mig öfversändts, kunnat inhemta, skulle den förmånsrätt för icke erlagda afgifter, som måste förutsättas för kreditupplagsrätten, sådan densamma enligt betänkandet skulle blifva, vara en dubbel förmånsrätt, först en speciel i det på upplaget inlagda godset, i den mån det finnes individualiseradt i behåll, d. v. s. icke blifvit af varuegaren till annan utlemnadt eller med annat hans gods sammanblandadt, och för det andra en generel förmånsrätt i varuegarens öfriga egendom.

Man kan lätt förstå, att lagstiftaren i det hela är obenägen att emot grundsatsen om fordringsegares lika rätt medgifva särskilde borgenärer företräde i en gäldenärs egendom. Men särskilda omständigheter kunna finnas, hvilka för en viss fordringsägare påkalla en dylik privilegierad ställning med den styrka, att denna ställning framstår, icke såsom beroende af ett godtyckligt gynnande af ett enskildt intresse, utan såsom något rent af af rätten fordradt. Sådana omständigheter kunna vara en särskild vaksamhet hos en enskild borgenär, genom hvilken han vid skuldens uppkomst eller såsom vilkor för hennes bestånd förskaffat sig särskild säkerhet i viss egendom, då dermed förenats afskiljande af säkerhetsobjektet från gäldenärens öfriga egendom eller den förvärfvade säkerhetsrättens kungörande, såsom förhållandet är med handpantersrätt och in-teckningsrätt, eller bestå i en viss ställning, hvori en fordringsägare befinner sig till sin gäldenär och som gör, att han icke kan i förhållande till gäldenären iakttaga sin rätt så, som en enskild i allmänhet kan det i förhållande till en annan enskild, såsom fallet är med förmånsrätt tillerkänd tjenare eller omyndig. Företrädet kan ock bero på det ändamål, hvarför skulden å ena sidan och fordringen å den andra uppkommit, vare sig att detta ändamål kräfver en särskild uppmärksamhet af lagstiftaren för den enskilde gäldenärens skull, till gagn för hvilken dess fyllande ländt, hvilket förhållande förestafvat t. ex. förmånsrätten för läkarelön, läkedom m. m., eller sådant bör ske af hänsyn till det allmänna bästa. Till det sist nämnda slaget af förmånsrätter är att räkna den förmånsrätt, som är medgifven egare af upplåten jord för de årliga afgifterna deraf och för den upplåtna jordens underhåll, samt, i det fall att jemte jorden äfven inventarier lemnats, för den lega, som för dem skall utgifvas, och för deras underhåll, äfvensom förmånsrätten för lemnadt förlag till fabriksrörelse, bergsbruk m. m.

Närmast jemförligt med dessa sista förmånsrätter är det företräde till godtgörelse för icke erlagda tullafgifter, hvarpå införandet af en för handeln förmånlig kreditupplagsrätt skulle baseras. Ehvad man ser saken från synpunkten af det gagn för handels utveckling, som det friare kreditupplaget skulle åstadkomma, hvilken synpunkt är den väsendtligaste, eller från synpunkten af nödig säkerhet för statsverket att bekomma påräknade inkomster, har den i fråga varande företrädesrätten sin grund

i hänsyn till det allmänna. Derjemte kan han ock, lika med förmånsrätten för jordegaren och förlagsgifvaren, med skäl betraktas såsom härledd ur ett varuegaren lemnadt förlag. Går man ut från det för statens rätt till tullafgift säkraste och tillika enklaste förfarandet för dennas uttagande, nemligen det, att tullen erlägges, innan det införda godset från tullverket utlemnas, så är godsets utlemnande till varuegarens förfogande med anstånd för tullens erläggande under längre eller kortare tid obestriddigen lika med ett af det allmänna till honom för samma tid gifvet förlag. Under sådana förhållanden kan jag icke finna annat, än att den i fråga satta förmånsrätten för icke erlagda tullafgifter är till sin grund och sin faktiska anledning lika berättigad som nyss angifna företrädesrättigheter, samt att densamma *står i full öfverensstämmelse med hvad redan i vår lagstiftning är erkänt* genom 17 Kap. 6 § Handelsbalken jemte Kongl. Förordningen den 22 Oktober 1867 samt 17 Kap. 7 § samma balk, sådan denna § lyder enligt Kongl. Förordningen den 13 April 1883. Det är icke något nytt, som dermed i vår rätt införes, utan något, som länge varit i lagen antaget och godkänt.

Detta om den föreslagna förmånsrätten öfverhufvud taget. Jag skall nu öfvergå till frågan om hans omfattning och plats i förmånsrättsordningen.

I sin allmännaste omfattning skulle förmånsrätten, efter ofvan nämnda betänkande, hvila på gäldenärens hela egendom, hvilket dock torde böra antingen inskränkas till den lösa egendomen, då rätten äfven i detta hänseende blir lika med jordegarens förmånsrätt, som enligt vår lags stadgande omfattar nyttjanderättshafvarens lösöretillgångar, eller ock, för så vidt han till större säkerhet för staten utsträcker jemväl till varuegarens fasta egendom, för bibehållande af trygghet i fastighetskrediten, medgifvas endast med det tillägg, att förmånsrätten i fast egendom icke gäller i annan mån, än fastigheten i värde öfverstiger hvad som åtgår till betäckande af förmånsberättigade efter 17 Kap. 9 § Handelsbalken. Tillika är det afsedt, att staten skulle oga en särskild förmånsrätt i det upplagda tullpligtiga godset, en fråga, som står i närmaste sammanhang med frågan om förmånsrättens plats å förmånsrättsskalan och därför skall på samma gång som denna af mig behandlas.

Vidkommande den plats i förmånsrättsordningen, förmånsrätten skulle intaga, är densamma till en del redan angifven genom nyssnämnda tilläggsbestämmelse, såvida denna godkännes. I öfrigt, d. v. s. till den allmänna ställning förmånsrätten skulle hafva, torde det vara skäl att likställa honom med jordegarens rätt till betalning för lega m. m. enligt § 6 i 17 Kap. Handelsbalken, med hvilken rätt han med afseende på omfattning och sin egenskap att vara stödd på lagens stadgande utan förmedling af inteckning, eller med andra ord att vara hvad man benämner en tyst eller legal förmånsrätt, närmast är att jemföra.

Bestämmes det sålunda, att staten för beviljad kredit af tullafgifter skall ega

en generel förmånsrätt i varuegarens lösa egendom, eller tillika i hans fasta, så tjenar det till intet att derjemte gifva staten en speciel förmånsrätt i viss lös egendom, eller efter hvad här är i fråga i det särskilda tullpligtiga gods, som finnes i behåll å det varuegaren medgifna kreditupplaget, så framt icke åt denna speciela förmånsrätt en mera gynnad plats å förmånsrättsskalan lemnas. Huruvida detta bör och kan ske är en fråga, som kräfver en särskild utredning.

Vid öfvervägande af denna fråga synas i sjelfva verket mycket betydande, såväl rent rättsliga som, om jag så får uttrycka mig, administrativrättsliga skäl tala för inrymmandet åt staten af en dylik bättre rätt efter 3 § i 17 Kap. Handelsbalken. Så länge importeradt gods enligt nu gällande bestämmelser befinner sig i tullverkets förvar, antingen för omedelbar förtullning eller å nederlag, så utlemnas detsamma icke utan att stadgade tullavgifter der förut erlagts, till följd hvaraf staten helt naturligt åtnjuter säkerhet för avgifterna med den rätt, nämnda § bestämmer. Skulle nu staten genom den i fråga satta kreditupplagsrätten medgifva varuegaren att utan erläggande af tullavgifterna vinna en friare disposition af godset, så måste det anses vara i sin ordning, att staten för deras framtida betalande förbehölle sig samma säkerhet i det på kreditupplag nedlagda godset, som han förut egde, äfvensom att detta gods, i den mån det finnes i behåll, jemväl skulle tjena till säkerhet för avgifterna af det gods, som vid de periodiskt återkommande inventeringarna af kreditupplaget funnes genom disposition af varuegaren derifrån skildt. Det enda intresse, som kunde uppresa sig deremot, vore de öfrige borgenärernes. Men desse skulle icke deraf lida något men, enär godsets öfverlemnande till friare förfogande af varuegaren tydligen gifvit honom en mot skulden för tullavgifterna svarande tillökning i egendom, hvilken tillökning, derest inventeringarna återkomme inom ej allt för stort tidsförlopp, kunde med temlig säkerhet antagas finnas hos honom kvar och sålunda hålla hans förmåga att, oberoende af företrädet för tullavgifterna, tillfredsställa de öfrige borgenärerne uppe vid samma nivå, densamma eljest skulle ega. Har varuegaren genom den friare dispositionen af upplagsgodset kunnat göra en fördelaktigare affär, än det utan denna faktiska förmån varit honom möjligt, så hade åter hans förmåga att betala borgenärerne i öfrigt blifvit ytterligare höjd. Men utom dess är det af stor vikt, att, i fall kreditupplagsrätt medgifves importörerne i rikets stapelstäder och i sammanhang dermed generel förmånsrätt för tullavgifterna i importörens egendom fastställas på sätt förut angifvits, en speciel sådan förbehålles staten i varuegarens behållning å kreditupplaget. Det är tydligt, att, om den generela förmånsrätten skulle utgöra den enda eller hufvudsakliga säkerheten för staten att utbekomma de tullavgifter, för hvilka kredit lemnats, tullverket, såsom den myndighet, hvilken det tillkomme att iakttaga kronans rätt, skulle föras till att uteslutande eller i främsta rummet taga i betraktande kredittagarens allmänna ekonomiska ställning och icke hafva någon särskild anledning att

öfva noggrann kontroll öfver kreditupplaget och det der inlagda godsets motsvarighet vid hvarje särskild tidpunkt mot ännu oguldna tullafgifter. Ja, staten kunde vid sådant förhållande gerna, så först som sist, afstå från en dylik kontroll, såsom varande utan gagn, men i alla fall besvärlig och kostsam. Hela anordningen komme då likväl att innebära medgifvandet af en personlig tullkredit, i stället för en kreditupplagsrätt, hvaraf åter blefve en följd, att den i fråga varande rätten icke kunde blifva en allmän rätt utan en förmån, som endast medgäfves vissa privilegierade firmor, med hvilka myndigheterna ansåge sig kunna på sådant sätt inlåta sig. Tillvaron af en speciel förmånsrätt i upplagsgodset deremot skulle utgöra en stark maning för myndigheterna att hålla en sträng och allvarlig uppsigt öfver upplaget och det gods, som derå nedlagts, i den rigtning, att detta ej måtte minskas under beloppet af de oguldna tullafgifterna, hvilket komme att medföra ej blott för statsverket en ökad säkerhet för afgifternas utbekommande med deraf följande möjlighet att göra förmånen till en allmän rätt för hvarje företagsam och redbar affärsman, utan äfven för varuegarens öfrige borgenärer en synnerlig trygghet att ej lida intrång af den generela förmånsrätt, som staten derjemte förbehölle sig. Det allmännas och de enskildas fördel förenar sig således i krafvet på fastställande af den omnämnda speciela förmånsrätten. Denna bör vara *den egentliga grundvalen* för kreditupplagsrättens införande, och den generela blott tjena såsom ett komplement till den speciela.

Det kan låta tänka sig, att staten antingen, afstående från den speciela förmånsrätten fordrar säkerhet af borgen för de tullafgifter, för hvilka kredit gifvits, eller ock med fasthållande af denna förmånsrätt tillika fordrar sådan borgenssäkerhet, dervid öfverlåtande åt löftesmännen att öfva kontrollen öfver upplagsgodset, såvida de vilja, efter inträde i statsverkets stad och rätt, hafva gagn af deusamma. Emot dessa utvägar kan anmärkas, att lagstifningen icke bör bidraga till utvidgandet af det hos oss redan allt för mycket utbredda och för en sund ekonomisk utveckling skadliga borgensväsendet, att den förra af dem skulle innebära ett förbiseende af medborgnärernes intresse, hvilket, efter hvad jag nyss uppvisat, kräfver speciel förmånsrätt i det upplagda godset och deraf beroende kontroll öfver detsamma, samt slutligen, att den senare utvägen, äfven om genom deusamma nämnda intresse kunde anses i formen tillfredsstäldt, dock i verkligheten undandroge det dess verksammaste stöd. Såsom sådant kan man nemligen räkna en kontroll, ej blott till namnet utan till gagnet, en fortgående och tillräckligt effektiv kontroll öfver upplagsgodset; och att denna kontroll med större kraft och jemnhet utöfvas, då han är lagd i händerna på personer, som äro beklädda med offentlig myndighet och som hafva honom sig ålagd såsom embetspligt, än om han öfverlåtes åt enskilde, lär ingen bestrida.

Emot det jag nu, med anledning af Eder begäran, framställt kan den anmärkning göras, att godkännandet af statsverkets speciela förmånsrätt i upplagsgodset efter

17 Kap. 3 § Handelsbalken skulle vara detsamma, som införandet i vårt rättssystem af en underpants-(hypoteks-)rätt i viss egendom med samma företräde, som tillkommer handpansrätten, utan att föremålet därför vore såsom handpanten i panthafvarens besittning, ett rättsligt förhållande, om hvars olämplighet den allmänna uppfattningen såväl hos oss som hos de moderna folken i öfrigt är temligen bestämd. Den nämnda uppfattningen gäller emellertid och med rätta egentligen erkännandet i lagen af hypoteksrätter, vare sig generela eller speciela, *blott på grund af privat öfverenskommelse*, hvilka genom inflytelse från romerska rätten under en förgången tid så starkt utbredde sig och äfven hos oss voro så allmänna under det 17:de och början af det 18:de århundradet, till dess de genom Kongl. Förordningen den 11 November 1730 upphäfdes, men gäller icke hypoteksrätter, de der af en särskild och tillräcklig grund äro *af lagen* fastställda. En sådan hypoteksrätt i speciel egendom hafva vi redan i vår lag (17 Kap. 5 § Handelsbalken) erkänd i den rätt, husvärd för lega m. m. eger i »det gods, som i huset är»; och att han ej heller är främmande för andra lands lagar, visar tillräckligt den af Eder och Edra medkomiterade åberopade danska lagstiftningen rörande kreditupplag. För öfrigt gäller det, vid bedömandet af en rättssats' giltighet eller ogiltighet från allmänrättslig synpunkt, icke så mycket att exklusivt fasthålla vid en gång uppgjorda principer, hvilka lätt generaliseras utöfver det område, för hvilket de ega giltighet, utan fastmer att skärskåda det föresatta faktiska förhållandet för sig och, efter de särskilda omständigheter, som deri förete sig, afgöra frågan. Det som vid en sådan pröfning visar sig från såväl allmän som enskild synpunkt såsom ett till ändamål och verkan fullt giltigt kraf, det är i rätten väl grundadt; hvad som strider deremot är ogrundadt.

Detta är, Herr Häradshöfding, hvad jag i förevarande sak har trott vara af vigt att till hennes belysande anföra från den ståndpunkt, hvori yttrande af mig blifvit äskadt.

Upsala i September 1883.

Med sann högaktning

VIKTOR NORDLING.

Förslag

till

Kongl. Maj:ts Nådiga Förordning angående kreditupplag.

§ 1.

I stapelstad, hvarest tullkammare under tullförvaltares öfverinseende finnes inrättad, vare egare af från utrikes ort infördt tullpliktigt gods berättigad att, under de vilkor och med de inskränkingar här nedan stadgas, sjelf taga godset i besittning utan att dessförinnan för detsamma betala tull, som dock sedermera, derest godset icke åter utföres, skall erläggas i den ordning här nedan föreskrifves. Sådan magasinering af varor med betalningsanstånd å tullen benämnes kreditupplag.

§ 2.

Mom. 1. Den, som vill komma i åtnjutande af kreditupplag, ingifve derom ansökning till vederbörande tullförvaltning, som eger att ansökningen pröfva och dertill lemna bifall, derest sökanden är svensk undersåte samt i författningsenlig ordning utöfvar handelsyrket och derjemte:

antingen för rigtiga gäldandet af den tull, som kan blifva att betala för varor, hvilka tagas å sökandens kreditupplag, ställer säkerhet vare sig i sådana obligationer eller andra värdehandlingar, hvilka Generaltullstyrelsen förklarar få för dylikt ändamål användas, eller af annan beskaffenhet, som af Tullförvaltningen på eget ansvar godkännes;

eller ock ej mindre visar, att sökanden under minst de tre år, som förflutit närmast före den dag, då ansökningen ingifves, varit i oafbruten utöfning i den stad, hvarest kreditupplagsrätt sökes, af handelsyrket, *än ock* aflemnar ett af två allmänt

aktade och af Tullförvaltningen kände personer utfärdadt intyg, att sökanden gjort sig känd för redbarhet, ordentlighet och förmåga att uppfylla sina affärsförbindelser.

Dessutom skall den, som sålunda erhållit kreditupplagsrätt, innan han må begagna denna rätt, till tullkammaren aflemna skriftlig förklaring (form. bil. Litt. A), hvori han förbinder sig att noggrannt efterkomma de föreskrifter och underkasta sig de straffpåföljder och vilkor i öfrigt, hvilka för kreditupplagshafvarne äro eller kunna vara gällande.

Mom. 2. Sålunda meddeladt tillstånd må af Tullförvaltningen återkallas, när helst anledning dertill förekommer.

Mom. 3. Tullförvaltning, som beviljat kreditupplagsrätt, låte härom genast, på sökandens bekostnad, införa kungörelse ej mindre i allmänna tidningarne än ock uti en i orten utkommande tidning, hvarjemte Tullförvaltningen hvarje år inom Januari månads utgång skall genom kungörelse i nämnda tidningar offentliggöra, hvilka personer då åtnjuta kreditupplagsrätt.

§ 3.

Mom. 1. I ansökning enligt § 2 skall sökanden, derest han idkar handel under annat namn än sitt eget, detta uppgifva.

Mom. 2. Kreditupplagsrätt åt handelsbolag, hvarom behörig anmälan enligt Kongl. Förordningen den 28 Juni 1798 skett, må, under iakttagande i öfrigt af hvad i § 2 stadgas, medgifvas under vilkor, att samtliga bolagsmännen, innan kreditupplagsrätten må af bolaget begagnas, afgifva skriftlig förklaring (form. bil. Litt. B), att de *ej mindre*, en för alla och alla för en såsom för egen skuld, ansvara för gäldandet af kronans fordran för tull, böter och kostnader i och för bolagets kreditupplag, *än ock* förbinda sig att noggrannt efterkomma de föreskrifter samt underkasta sig de straffpåföljder och vilkor i öfrigt, hvilka för kreditupplagshafvare äro eller kunna vara gällande.

Mom. 3. Åt aktiebolag med af Kongl. Maj:t fastställd bolagsordning må kreditupplagsrätt likaledes beviljas under vilkor, att styrelsens samtliga ledamöter, innan upplagsrätten må utöfvas, afgifva sådan förklaring, som i mom. 2 föreskrifves.

Mom. 4. Upplöses bolag, som erhållit kreditupplagsrätt, eller ändras dess firma, skall anmälan derom af delegarne i bolaget eller dess styrelse inom åtta dagar derefter hos Tullförvaltningen på stället göras, hvarjemte det åligger styrelsen för aktiebolag att inom åtta dagar efter hvarje nytt styrelseval till Tullförvaltningen aflemna bestyrkt protokollsutdrag rörande valet. Försummas hvad sålunda är föreskrifvet, böte en hvar, som till försummelsen gjort sig skyldig, från och med tio till och med femtio kronor.

§ 4.

För kreditupplag skall användas förvaringsrum, hvilka Tullförvaltningen å stället godkänt såsom beredande tillfälle till beqväm sortering och undersökning af varorna; Och skola dessa förvaringsrum vara belägna inom staden, derest icke Tullförvaltningen för särskildt fall medgifvit, att sådana varor, som icke få i erforderlig myckenhet inom staden uppläggas, må tagas å kreditupplag utanför stadsområdet.

§ 5.

På kreditupplag må endast varor af nedannämnda slag uppläggas; Och må varorna icke å kreditupplaget intagas eller derifrån afskrifvas i mindre quantiteter än de här nedan för hvarje varuslag i ena och andra afseendet bestämda; dock må, derest varorna utlemnas såsom skeppsprovision till utrikes gående fartyg samt skepparen afgifver skriftlig förklaring på tro och heder, att varorna äro bestämda till fartygets behof eller till proviant för besättning eller passagerare och icke med hans vilja skola åter insmugglas i landet, frånskrifning ske för varor i huru små quantiteter som helst.

N:o i Tull- taxan	Varuslag	Upplägg- nings- minimum	Frånskrif- nings- minimum
13	Anis och Stjernanis	75 kilo	20 kilo
15	Apelsiner	250 »	50 »
94	Citroner	125 »	25 »
106	Fenkol	75 »	20 »
108	Fikon	150 »	50 »
127	Kanariefrö	75 »	20 »
130	Blyhvitt, Kremzerhvitt och Zinkhvitt	150 »	50 »
131	Indigo, Indigoextrakt, Indigokarmin och Kochenilj	50 »	10 »
220	Torr Ingefära	100 »	25 »
256	Kaffe	150 »	50 »
258	Kakao	100 »	25 »
264	Kanel, Kanelknopp och Cassia lignea	50 »	10 »
268	Kardemummor	50 »	10 »
271	Kastanier	100 »	25 »
277	Kautschuksskodon	100 »	25 »
311	Koriander	75 »	20 »
312	Korinter	100 »	25 »

N:o i Tull- taxan	Varuslag	Uppläggs- nings- minimum	Frånskrif- nings- minimum
330	Lagerblad och Lagerbär	75 kilo	20 kilo
331	Lakrits	100 »	25 »
353	Mandel	150 »	25 »
370	Muskott, torr, och Muskottblomma	50 »	10 »
380	Neglikor	100 »	25 »
390	Oljor, andra slag: på fat, större eller mindre	250 »	50 »
394	Oljor, genom rektifiering renade, färglösa eller af gul till gulbrun färg, rektificerad stenkolsolja eller fotogen, rektificerad jordolja, nafta, petro- leum eller bergolja, solarolja, paraffinolja med flere till lyse användbara vätskor	250 »	150 »
414	Peppar alla slag	100 »	25 »
425	Plommon, torkade	150 »	50 »
429	Pommeranser	125 »	25 »
430	Pommeransknoppar och Pommeransskal, torra	100 »	25 »
441	Russin	150 »	50 »
532	Thé	50 »	25 »
586	Vindrufvor	100 »	25 »

§ 6.

Mom. 1. På kreditupplag må varor intagas direkt från utrikes ort, från nederlag, från transitupplag, från frilager och från annat kreditupplag.

Mom. 2. Vill godsegare å sitt kreditupplag intaga varor direkt från utrikes ort, aflemne derom till tullkammaren angifningsinlaga (form. bil. Litt. C). Sedan tullkammaren å inlagan tecknat presentatum och inkommande numret samt godset vid undersökning i packhuset befunnits till art och myckenhet sådant, att uppläggning deraf å kreditupplag må ske, meddelas härom attest. Med ledning af denna attest antecknas godset i kreditupplagets angifningsbok, hvarom redogöraren meddelar bevis å attesten samt, efter det möjligen ådragna böter enligt 21 § Tullstadgan blifvit erlagda, tillställer godsegaren frisedel (form. bil. Litt. D). Mot aflemnande i packhuset af denna frisedel ege godsegaren utfå godset och deröfver fritt förfoga.

Mom. 3. Vid varors intagande på kreditupplag från nederlag och transitupplag skola föreskrifterna i mom. 2 af denna § lända till efterrättelse, dock med iakttagande af:

att angifningsinlagan (form. bil. Litt:ris E och F) upprättas i två exemplar samt uppvisas för och med presentatum förses af den tjänsteman, som förer journal öfver det upplag, hvarifrån varorna skola utgå;

att frisedeln aflemnas till den person, som har att utlemna godset; samt

att vederbörande nederlagstjänsteman vid meddelande af presentatum å angifningsinlagan har att, beträffande sådana varor, för hvilka vid förtullning tre procent i leakage kan få åtnjutas, å angifningen meddela bevis, huruvida sådant afdrag eger rum.

År afdrag medgifvet, skall i kreditupplagsräkenskapen upptagas endast hvad af varorna efter afdraget återstår.

Mom. 4. Vid intagande af varor å kreditupplag från frilager skola föreskrifterna i mom. 2 af denna § likaledes i tillämpliga delar följas, dock att angifningsinlagan (form. bil. Litt. G) uppvisas för vederbörande tjänsteman å frilagret, hvilken har att låta godset å frilagret undersökas och vederbörligen atteras, hvarefter godset mot frisedel utlemnas.

Mom. 5. Skall gods öfverflyttas från ett kreditupplag till annat sådant upplag under samma tullförvaltning, aflemne öfverlåtaren och emottagaren om förflyttningen inlaga i två exemplar (form. bil. Litt. H) till vederbörande tulltjänsteman, som har att till öfverlåtaren återställa ena exemplaret, försedt med presentatum, samt att om förflyttningen göra anteckning i transportboken.

Mom. 6. Skall gods å kreditupplag intagas från sådant upplag å annan ort, teckne emottagaren å sekundaangifningen begäran (form. bil. Litt. L) om godsets uppförande å hans kreditupplagskonto, hvarefter och sedan godset vid undersökning befunnits till art och myckenhet i enlighet med angifningen, tullkammaren har att införa detsamma i kontot och vidare förfara som i § 7 mom. 4 af denna förordning stadgas.

§ 7.

Mom. 1. På kreditupplag intaget gods må derifrån uttagas: för uppläggning å annat kreditupplag eller å nederlag, för utförsel direkt eller öfver annan stapelstad, för uppläggning å frilager under samma Tullförvaltning samt för förtullning.

Mom. 2. För öfverflyttning af gods från ett kreditupplag till ett annat under samma tullförvaltning gäller hvad i § 6 mom. 5 af denna förordning stadgas.

Mom. 3. Skall gods öfverflyttas från kreditupplag till nederlag i samma stad, ingifve godsegaren derom angifning i tre exemplar till tullkammaren; och skall, sedan godset blifvit undersökt, å ett af angifningsexemplaren utaf vederbörande tjänsteman åt godsegaren meddelas bevis om godsets uppläggning och för öfrigt förfaras på sätt för uppläggning å nederlag i allmänhet är föreskrifvet.

Mom. 4. Vill godsegare från sitt kreditupplag uttaga varor till direkt återutförelse, afgifve derom till Tullförvaltningen angifningsinlaga i två exemplar, prima och sekunda (form. bil. Litt. I), hvarefter skall iakttagas:

att, derest utförelsen skall ske landvägen till Norge eller Finland, godset före afsändningen skall plomberas samt godsegaren för åtnjutande af tullafskrifning vara skyldig att vid nästpåföljande kvartalsinventering förete bevis från norsk eller finsk tullkammare, att varan framkommit med oskadad plombering;

att, derest utförelsen skall ske sjövägen, godsegaren skall å baksidan af angifningsinlagan teckna försäkran på tro och heder och vid upplagsrättens förlust, att de i angifningen upptagna varorna blifvit af honom utlemnade för att inlastas i det uppgifna fartyget och att samma varor icke med hans vetskap eller vilja skola kvarstanna i riket eller dit insmuglas;

att godset, sedan det blifvit affördt till inlastningsstället, skall derstädes undersökas af vederbörande bevakningsförman, som, i händelse allt finnes öfverensstämmande med angifningen, har att på båda exemplaren deraf meddela bevis ej mindre härom, än ock, derest utförelsen sker landvägen till Norge eller Finland, om godsets plombering samt, derest utförelsen sker sjövägen, om inlastningen och utförelsen;

att, derest det till utförelse ämnade godset icke vid undersökningen befinnes öfverensstämmande med angifningen, bevakningsförmannen har att till Tullförvaltningen om förhållandet inlemnna skriftlig anmälan, hvars rättighet godsegaren skall genom sin påskrift erkänna;

att primaangifningen skall återställas till varuegaren men sekundan aflemnas till Tullförvaltningen för att biläggas utgående journalen; samt

att angifningen skall af bevakningen vid inlastningsstället under löpande nummer för året införas i inlastningsjournalen (form. bil. Litt. K).

Mom. 5. Vill godsegare från sitt kreditupplag sända varor till annan stapelstad inom riket för att derstädes uppläggas å kreditupplag eller nederlag eller genast förtullas, upprätte derom angifningsinlaga (form. bil. Litt. L) i två exemplar, prima och sekunda, samt ombesörje sjelf, att godset jemte inlagans båda exemplar varda aflemnade till tullkammaren i bestämmelseorten, hvilken tullkammare har att, sedan godset derstädes blifvit behörigen angifvet, härom meddela bevis å primaangifningen. Denna skall af godsegaren vid nästa kvartalsinventering af hans kreditupplag företes, hvaremot sekundan af tullkammaren i bestämmelseorten biläggas dess räkenskaper.

Mom. 6. Vill godsegare från sitt kreditupplag sjövägen eller med jernväg sända gods till annan inländsk ort, hvarest tullkammare finnes, för att derifrån omedelbart utföras, afgifve derom till Tullförvaltningen angifningsinlaga i två exemplar, prima och sekunda, (form. bil. Litt. M), hvarefter skall iakttagas:

att godsegaren å primaangifningens baksida skall teckna försäkran på tro och heder och vid upplagsrättens förlust, att de i angifningen upptagna varorna blifvit af honom utlemnade för att utföras ur riket och att varorna icke med hans vetskap eller vilja skola der qvarstanna eller dit insmugas;

att tullbevakningen i afsändningsorten har att undersöka och plombera godset, härom meddela bevis å angifningens båda exemplar, införa angifningen i inlastningsjournalen (form. bil. Litt. K) under löpande numret för året samt bevaka godset vid dess transport till inlastningsstället eller jernvägen;

att godset i den ort, hvarifrån utförelse skall ske, skall af godsegarens ombud angifvas till utförelse medelst påskrift å baksidan af sekundaangifningen, som skall af tullkammaren i utförelsen biläggas dess utgående journal;

att afsändaren, sedan han af tullkammaren i utförelsen å primaangifningen undfått bevis under utgående journalens nummer, att godset dit ankommit med oskadad plombering och derifrån utförts, skall vid den kvartalsinventering, som följer näst efter varornas uttagande från kreditupplaget, förete den sålunda attesterade primaangifningen.

Mom. 7. Vill godsegare från sitt kreditupplag öfverflytta gods till frilager under samma tullförvaltning, upprätte derom angifning i två exemplar, prima och sekunda, och låte godset, jemte angifningens båda exemplar, föras till frilagret, hvars tjänsteman har att, efter undersökning af godset till beskaffenhet och myckenhet, om uppläggnings å primaangifningen meddela bevis under frilagerupplagsbokens löpande nummer. Sistsagda exemplar af angifningen skall derpå återställas till kreditupplagshafvaren, för att af honom biläggas nästa generalförklaring, men sekundan fogas vid frilagrets upplagsbok.

§ 8.

Kreditupplagsinnehafvare skall senast å fjärde dagen i hvardera af månaderna Januari, April, Juli och Oktober eller, om denna är helgedag, å närmaste söckendag derefter till tullkammaren ingifva egenhändigt eller genom behörigen befullmäktigadt ombud underskrifven generalförklaring (form. bil. Litt. N), som skall innehålla uppgift för hvarje särskildt å upplaget intaget varuslag angående:

- 1) behållningen vid sistförflutna kvartalets ingång, minskad med möjlig afsättning, som blifvit i efterangifning behörigen anmäld;
- 2) uppläggnings under det sistförflutna kvartalet af varor, direkt från utrikes ort, äfvensom från nederlag, transitupplag eller frilager;
- 3) transporter af varor från andra kreditupplag;
- 4) summan af behållningen och de nyintagna varorna;

- 5) uttagningen under sistförflutna kvartalet:
- a) af varor, som åter direkt utförts eller öfverförts till frilager i samma stad;
 - b) » » , som öfverförts till annan stad;
 - c) » » , som öfverförts till annat kreditupplag eller till nederlag i samma stad;
 - d) » » , som förtullats; och
 - e) » » , som, utan att förut förtullas, afsatts till förbrukning inom landet;
- 6) behållningen vid sistförflutna kvartalets utgång; samt
- 7) försäkran, att sistnämnda behållning finnes i upplagshafvarens egen värjo, jemte uppgift å stället, hvarest den finnes upplagd.

Vid denna förklaring bör upplagshafvaren foga *dels* förteckningar (form. bil. Litt:ris O och P) öfver utförelse från kreditupplaget och öfverflyttning derifrån till annan inländsk ort samt *dels*, till bestyrkande af sina uppgifter härom äfvensom rörande uttagning af varor, öfverförda till nederlag eller till frilager, bevis, utfärdade i enlighet med föreskrifterna i § 7 mom. 3, 4, 5, 6 och 7.

§ 9.

På grund af de förklaringar, som enligt § 8 afgifvas, skall tullkammaren, så snart ske kan, låta utskrifva inventeringssedlar (form. bil. Litt. Q) för hvarje särskildt kreditupplag, hvilka inventeringssedlar skola upptaga stället, hvarest upplaget befinnes, den uppgifna behållningen af hvarje varuslag och tillika hvad som efter förklaringens afgifvande kan hafva upplaget tillförts.

§ 10.

Mom. 1. Under första månaden af hvarje kvartal, så snart inventeringssedlar för alla kreditupplag i tullkammareområdet hunnit utskrifvas, skall Tullförvaltningen å tid, som för kreditupplagshafvaren senast dagen förut tillkännagifves, låta verkställa inventering af kreditupplagen.

Mom. 2. Hvarje kreditupplag skall sålunda inventeras af en tulltjensteman eller öfverbetjent och en tullbetjent eller, der Generaltullstyrelsen för särskildt fall finner skäligt derom förordna, af större antal inventeringsmän; Och böra, så vidt möjligt, alla inom samma tullkammareområde befintliga kreditupplag, hvarå varor af samma slag finnas bland behållningen upptagna, inventeras på samma dag.

Mom. 3. Det åligger kreditupplagshafvaren att vid inventeringen vara personligen eller genom lagligen befullmäktigadt ombud tillstädes samt att lemna inven-

teringsmännen nödig handräckning för inventeringens skyndsamma förrättande, att dervid hafva varubehållningen så sorterad och upplagd, att hvarje slag för sig kan beqvämligen efterses, äfvensom att i öfrigt på allt sätt underlätta inventeringsbestyret.

Mom. 4. Såsom behållning godkännas endast upplaget påförde och derå vid inventeringstillfället befintliga varor i hela, orubbade omslag, sådana de från utrikes ort inkommit, innehållande af hvarje varuslag tillhopa minst det derför i § 5 föreskrifna frånskrifningsminimum.

§ 11.

Under den tid inventering enligt § 10 pågår, få kreditupplagsvaror icke föras från ett till annat kreditupplag inom samma tullkammares område, derest tullkammaren icke, efter skedd anmälan, till sådan transport lemnat särskildt tillstånd.

§ 12.

Har upplagshafvare under tiden emellan afgifvandet af generalförklaring enligt § 8 och inventeringen afsatt något af den i sagda förklaring upptagna behållning, så skall han omedelbart före inventeringens företagande till inventeringsmännen aflemna skriftlig efterangifning (form. bil. Litt. R) rörande det sålunda afsatta. Denna efterangifning, i hvilken ändring icke må göras sedan den aflemnats till inventeringsmännen, skall af dessa å inventeringssedeln åberopas och densamma vidfästas.

§ 13.

Förekommer vid inventering icke skäl till anmärkning, teckne förrättningsmännen härom bevis å inventeringssedeln, som tillika med den efterangifning, som kan hafva blifvit afgifven, till Tullförvaltningen ofördröjligen aflemnas.

Finnes anledning till anmärkning, bör förhållandet anmärkas å inventeringssedeln samt genast af förrättningsmännen hos Tullförvaltningen anmälas i skrifvelse, hvars rigtighet kreditupplagshafvaren skall genom påskrift derå erkänna.

§ 14.

Mom. 1. För varor, hvilka tagits å kreditupplag men hvilka vid inventering enligt § 10 icke å upplaget i minst den för frånskrifning stadgade minimiqvantitet qvarligga och hvaröfver upplagshafvaren icke heller senast vid inventering enligt § 10 visar sig hafva förfogat på sätt stadgas i § 7 mom. 2, 3, 4, 5, 6 och 7, skall upplagshafvaren inom åtta dagar efter skedd inventering hos tullkammaren efter angifning (form. bil. Litt. S) erlägga belöpande tull, hvarå qvitto (form. bil. Litt. T) meddelas.

Mom. 2. Finnes vid inventering af kreditupplag ingen varubehållning eller är denna så ringa, att dess värde icke kan anses motsvara statens fordran för det förfallna tullbeloppet, skall detta betalas senast dagen efter inventeringen.

§ 15.

Utom de inventeringar och afräkningar, hvilka, enligt hvad ofvan stadgats, skola verkställas hvarje qvartal, skall inventering och afräkning på enahanda sätt ske hvarje gång tullafgiften på en kreditupplagsvara förändras eller upphäfves; Och skall å den behållning, som vid sålunda snarast möjligt efter skedd tulltaxeförändring företagen inventering finnes å kreditupplag, den nya bestämmelsen, för så vidt tullbehandling af varorna ifrågakommer, tillämpas, hvaremot de varor, som vid inventeringen befinnas från kreditupplaget afsatta och hvilka böra tullbehandlas, skola förtullas efter den äldre bestämmelsen.

§ 16.

Uppgifver kreditupplagsinnehafvare i generalförklaring enligt § 8 eller vid inventering, att han, på sätt i § 7 mom. 2, 3, 4, 5, 6 och 7 stadgas, afsatt kreditupplagsvaror men icke är i tillfälle att förhållandet för det dåvarande styrka, vare han berättigad att, om han senast vid nästa kvartalsinventering hos tullkammaren med vederbörliga bevis styrker det uppgifna förhållandet, återfå för varorna erlagd tull.

§ 17.

För hvarje enligt § 10 företagen inventering skall den kreditupplagshafvare, hos hvilken inventeringen verkställas, till tullkammaren för betäckande af tullverkots kostnader för inventeringarne inbetala ett belopp af fyra kronor, hvarjemte det åligger innehafvare af kreditupplag, som jemlikt § 4 är förlagdt utanför stads område, att bekosta inventeringsmännens resa till och från upplaget, så ofta inventering deraf verkställas.

§ 18.

Kronans fordran för tull å kreditupplagsvaror utgår, i händelse af kreditupplagshafvares konkurs, med förmånsrätt enligt 17 Kap. 3 och 12 §§ Handelsbalken.

§ 19.

Kreditupplagshafvare vare skyldig att hafva behållningen å upplaget mot eldskada försäkrad i brandstodsbolag med af Kongl. Maj:t faststald bolagsordning för minst det belopp, hvartill kronans fordran för tull uppgår, och att å tullkammaren öfverlåta försäkringsbrevet, med förbindelse för upplagshafvaren att sjelf ansvara för gäldande af försäkringspremierna.

§ 20.

För att undersöka, huruvida kronan i behållningen hos kreditupplagshafvare, hvilken icke för tullen ställt säkerhet enligt § 2 mom. 1, eger erforderlig säkerhet för sin fordran för tull å kreditupplagsvaror, må tullförvaltningen, så ofta sådant pröfvas nödigt, företaga extra inventering. Befinnes dervid kronans säkerhet vara tvifvelaktig, låte tullkammaren sätta kreditupplagsbehållningen eller så stor del deraf, som anses tillräcklig, under tullverkets lås och föranstalte om varornas försäljning på offentlig auktion till betäckande af kronans fordran.

§ 21.

Försättes kreditupplagshafvare i konkurs, aflider han eller uraktlåter han att hålla sin upplagsbehållning försäkrad på sätt i § 19 sägs eller att å föreskrifven tid betala tull för kreditupplagsgoods, har tullkammaren att, i de två sistnämnda fallen ovilkorligen och i de båda föregående, derest sådan säkerhet som i § 2 mom. 1 sägs icke vid anfordran afemnas för tullafgifternas gäldande inom tre månader från konkursens början eller dödsfallet, genast sätta sig i besittning af samtliga på sådan upplagshafvares kreditupplag liggande varor samt låta på offentlig auktion försälja så mycket af dem, som erfordras för betäckande af kronans fordran hos upplagshafvaren för tull, böter och kostnaderna för försäljningen.

Öfverskott vid försäljning enligt denna och nästföregående §§ tillhandahålles godsegaren, derest han inom natt och år från auktionsdagen anmäler sig hos tullkammaren att beloppet lyfta, men hemfaller i annat fall till kronan.

§ 22.

Uraktlåter kreditupplagshafvare att inom den i § 8 bestämda tid till tullkammaren ingifva föreskrifven generalförklaring, böte 10 kronor för hvarje af de sju första dagarne, förklaring sålunda uteblifver. Dröjer han längre med förklarings ingifvande, vare han skyldig att genast betala jemte böter tull såväl för de vid senaste inventering qvarliggande som för de derefter kreditupplaget påförde varor.

§ 23.

Lakttagar kreditupplagshafvare icke vid inventering inställelse enligt stadgandet i § 10 mom. 3, böte 12 kronor; inställer han sig icke oaktadt förnyad tillsägelse, vare han skyldig att genast betala jemte böterna tull såväl för de vid senaste inventering qvarliggande som för de derefter kreditupplaget påförde varor.

§ 24.

Om kreditupplagsvaror, som angifvits till återutförelse, svikligen qvarhållas eller oloffigen i landet åter införas, vare varorna förbrutna och kreditupplagshafvaren, om

han om brottet egt vetskap, för alltid förlustig sin kreditupplagsrätt samt derjemte förfallen till straff såsom för oloflig införsel af varor.

§ 25.

Mom. 1. Kreditupplagshafvare, som genom generalförklaring och efterangifning uppgifver större behållning än å upplaget finnes eller i angifning till export af kreditupplagsvaror upptager större myckenhet eller med sammanlagdt högre tull belagde varor än försändelsen vid undersökning befinnes innehålla, böte, derest origtighet af honom genast vidgås, hälften af det tullbelopp, staten, om felaktigheten icke upptäckts, skulle hafva förlorat, och straffes i annan händelse såsom för oloflig införsel af varor.

Mom. 2. Öfverflyttas varor emot föreskriften i § 11 under pågående inventeringar från ett kreditupplag till ett annat, vare godset förverkadt och såväl af lemnaren som emottagaren förfallen till böter, motsvarande tullbeloppet å de olofligen öfverflyttade varorna.

Mom. 3. Kreditupplagshafvare, som uraktlåter att inom föreskrifven tid betala tull å kreditupplagsvaror, böte en procent å tullbeloppet för hvarje dag, som efter förfallodagen förflyter, intilldess betalning sker.

Mom. 4. Varder kreditupplagshafvare försatt i konkurs och har han dessförrinnan afsatt så stor del af sina kreditupplagsvaror, att behållningen deraf icke motsvarar hans skuld för tull å varorna, straffes han såsom vårdslös gäldenär.

Mom. 5. Då kreditupplagshafvare enligt 1:sta mom. af denna § straffas såsom för oloflig införsel af varor samt i de fall, hvarom 2:dra och 4:de mom. af denna § handla, äfvensom då kreditupplagshafvare bryter emot en af honom på tro och heder enligt denna förordning afgifven försäkran, vare han kreditupplagsrätten för alltid förlustig.

§ 26.

Förskingrar någon gods, som enligt denna förordning är förverkadt, gälde godsets värde.

§ 27.

Böter enligt denna förordning äfvensom förverkadt gods eller dess värde tillfalle kronan, beslagare och tullstatens enskilda pensionsinrättning enligt de grunder, Tullstadgan bestämmer. Saknas tillgång till böternas gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

§ 28.

Laga domstol i mål, som röra förbrytelse emot denna förordning, vare rådstufvurätt i den stad, hvares tullkammare beviljat den missbrukade kreditupplagsrätten.

§ 29.

Öfver kreditupplagen skall af Tullförvaltningen föras angifningsbok (form. bil. Litt. U), transportbok från och till kreditupplagen (form. bil. Litt. V) samt kreditupplagskonto (form. bil. Litt. X); Och åligger det Tullförvaltningen att inom två månader efter hvarje qvartals utgång till Generaltullstyrelsens Revisionsbyrå insända kreditupplagsräkenskaper.

§ 30.

Alla i denna förordning föreskrifna handlingar skola skrivas å tryckta blanketter, som för handlingar enligt bilagorna Litt:ris D, K, Q, T, U, V och X anskaffas och bekostas af tullverket men i öfrigt af kreditupplagshafvarne sjelfva.

Denna förordning träder i kraft från och med

Bil. Litt. A.

Hos Tullkammaren i N. N. anmäler sig undertecknad, som den
fått mig rätt till kreditupplag beviljad, till begagnande af sådant upplag
i huset N:o gatan här i staden; och förbinder jag mig att
noggrannt efterkomma de föreskrifter och underkasta mig de straffpåföljder och
vilkor i öfrigt, hvilka för kreditupplagshafvare äro eller kunna vara gällande.

N. N. den

18

N. N.

(Sigill).

Bil. Litt. B.

Sedan kreditupplagsrätt den _____ beviljats för handelsbolaget
under firma _____ (aktiebolaget _____)
anmäler sig bolaget härmed hos Tullkammaren i N. N. till begagnande af kredit-
upplag i huset N:o _____ gatan här i staden; Och förklara vi under-
tecknade, delegare i ofvannämnda handelsbolag (ledamöter i ofvannämnda aktiebolags
styrelse), att vi ej mindre en för alla och alla för en (en för båda och båda för en)
såsom för egen skuld ansvara för gäldandet af kronans fordran för tull, böter och
kostnader i och för berörda kreditupplag, än ock förbinda oss att noggrannt efter-
komma de föreskrifter och underkasta oss de straffpåföljder och vilkor i öfrigt, hvilka
för kreditupplagshafvare äro eller kunna varda gällande.

N. N. den

18

N. N.

N. N.

Bil. Litt. C.

N:o

Ink. N:o

Uppvist å Tullkammaren d.

18

N. N.

*Angifves till kreditupplag, ink. med skepparen N. N. fartyget N. N.
från N. N.*

Märke och N:o	Kolli	Tarif-N:o	Innehåll
 3579 88 C. F. L.	10 lådor	94	Citroner <i>eller</i> af obekant innehåll.
		N. N.	den 18 N. N.

Bil. Litt. D.

Frisedel.

För N. N. under N:o inkomne

<table border="0" style="width: 100%; height: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;"></td> <td style="text-align: right; vertical-align: middle;"> $\frac{3579}{88}$ </td> </tr> </table>		$\frac{3579}{88}$	10 lådor citroner, netto 250 kg.
	$\frac{3579}{88}$		

C. F. L.

som $\left\{ \begin{array}{l} \text{från direkt införsel} \\ \text{från nederlag} \\ \text{från transitupplag} \\ \text{från frilager} \end{array} \right\}$ angifvits till kreditupplag, äro denna dag i räkenskapen

uppförde och få fritt disponeras.

N. N. den

18

N. N.

Bil. Litt. E.

N:o

Ink. N:o

Antecknad i Nederlagsjournalen den

18

N. N.

*Angifves till kreditupplag från mitt nederlag, ink. med skepparen N. N.
från N. N.*

Märke och N:o	Kolli	Tarif-N:o	Innehåll
H. F. 8 & 9	2 fat	394	Olja, fossil, rektificerad, netto 300 kg.
		N. N.	den 18
			N. N.
Åtnjuter 3	% leakage.		
	N. N.		

Bil. Litt. F.

N:o

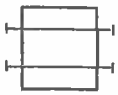
Ink. N:o

Antecknad i Transitupplagsjournalen den

18 .

N. N.

*Angifves till kreditupplag från transitupplag, ink. med skepparen N. N.
från N. N.*

Märke och N:o	Kolli	Tarif-N:o	Innehåll
 $\frac{1654}{59}$	6 säck.	N. N.	den 18 N. N.

*Bil. Litt. G.***N:o***Ink. N:o*

Antecknad i Frilagrets Utförelsbok den

18

N. N.

Angifves till kreditupplag från mitt frilager N:o

Märke och N:o	Kolli	Tarif-N:o	Innehåll
S. T. 18—21	4 säck.	256	Kaffe.
		N. N. den	18
			N. N.

Bil. Litt. H.

	N:o	N:o
Förevist den	18	
	N. N.	

Transporteras från mitt till N. N:s kreditupplag:

= 488 kg. kakao. N:o 258.

N. N. den	18
	N. N.

Denna transport antages och begäres densamma påförd mitt kreditupplagskonto.

Som ofvan
N. N.

Bil. Litt. I.

Utförsel.

Prima N:o

Angifning å till utrikes ort vägen
afsände varor:

Undertecknad sänder till
 med
 af mitt kreditupplag:

J. A. B. 10 säckar peppar. N:o 414,
 brutto 530 kg. netto 500 kg.
 Femhundra kilogram.

N. N. den 18
 N. N.

N:o

Undersökt, riktigt befunnet och in-
 lastadt i fartyget, som bevakats till öppen
 sjö (försedt med tullplomber).
 N. N.
 Bevakningsförman.

Utförsel.

Sekunda N:o

Angifning å till utrikes ort vägen
afsände varor:

Undertecknad sänder till
 med
 af mitt kreditupplag:

J. A. B. 10 säckar peppar. N:o 414,
 brutto 530 kg. netto 500 kg.
 Femhundra kilogram.

N. N. den 18
 N. N.

N:o

Undersökt, riktigt befunnet och in-
 lastadt i fartyget, som bevakats till öppen
 sjö (försedt med tullplomber).
 N. N.
 Bevakningsförman.

Att å andra sidan upptagna varor äro af mig utlemnade för att inlastas i det uppgifna fartyget, och att samma varor icke med min vetskap eller vilja skola qvarstanna i riket eller dit insmuglas; det försäkrar jag som ärlig man på tro och heder och vid förlust af min upplagsrätt.

N. N. den 18 .

N. N.

Bil. Litt. K.

*Journal öfver kreditupplagsgoods, anmäldt vid N. N. Tullkammare
(bevakningsinspektion) till utförsel år 18*

Månad	Dag	N:o	Afsändaren	Skepparens och fartygets namn	Orten hvarthän	Specifik uppgift å de afsända varorna Anteckning om plombering

Bil. Litt. L.

Prima N:o

*Angifning å till inrikes ort afsände
varor:*

Undertecknad sänder till
med
af kreditupplag:
H. K. 5 säckar kaffe. N:o 256,
brutto 307 kg. netto 300 kg.
Trehundra kilogram.
N. N. den 18
N. N.

Ofvanstående varor äro härstädes för-
tullade under N:o (uppförde å
N. N:s kreditupplag).

N. N. Tullkammare den 18
N. N.

(Stämpel).

Sekunda N:o

*Angifning å till inrikes ort afsände
varor:*

Undertecknad sänder till
med
af kreditupplag:
H. K. 5 säckar kaffe. N:o 256,
brutto 307 kg. netto 300 kg.
Trehundra kilogram.
N. N. den 18
N. N.

Jag anhåller, att ofvannämnda gods
mätte påföras mitt kreditupplagskonto.

N. N.

Bil. Litt. M.

Utförel.

Prima N:o

*Angifning å varor, som vägen
sändas till inländsk ort, för att derifrån
utföras:*

Från mitt kreditupplag sändes med
till
för att derifrån utföras ur riket:

S. 30 lådor plommon, torkade. N:o 425,
brutto 400 kg. netto 360 kg.

Trehundrasextio kilogram.

N. N. den 18

N. N.

N:o

Undersökt och riktigt befunnet:
30 lådor försedda med 30 plomber.

N. N.

Bevakningsförman.

Ofvanstående varor, som ankommit
hit med oskadad plombering, äro utförda
under N:o

N. N. Tullkammare den 18

N. N.

(Stämpel).

Utförel.

Sekunda N:o

*Angifning å varor, som vägen
sändas till inländsk ort, för att derifrån
utföras:*

Från mitt kreditupplag sändes med
till
för att derifrån utföras ur riket:

S. 30 lådor plommon, torkade. N:o 425,
brutto 400 kg. netto 360 kg.

Trehundrasextio kilogram.

N. N. den 18

N. N.

N:o

Undersökt och riktigt befunnet:
30 lådor försedda med 30 plomber.

N. N.

Bevakningsförman.

Ofvanstående, med oskadad plombering
hit ankomna, 30 lådor äro under min
bevakning inlastade i
som bevakats till dess afgång.

N. N. den 18

N. N.

Såsom ombud för afsändaren angifver
jag omstående till utförelse med
skepparen

N. N. den 18

N. N.

Att å andra sidan upptagna varor
äro af mig utlemnade för att utföras ur
riket, och att samma varor icke med min
vetskap eller vilja skola der qvarstanna
eller dit insmuglas; det försäkrar jag som
ärlig man på tro och heder och vid för-
lust af min upplagsrätt.

N. N. den 18

N. N.

Bil. Litt. N.

Generalförklaring öfver kredi

Tarif- nummer	V a r o r n a	Behållning vid kvartalets början	Affördt enligt efter- angifning	Behållning vid senaste inventering	Upplagt detta kvartal	Transpo från an kreditupp

pplag för kvartalet år 18

Summa	Utförelse eller transport till frilager	Transport till annan stad	Transport till annat kreditupplag eller nederlag här	Förtullning under kvartalet	Förbrukning	Behållning till nästa kvartal
Att vid	ofvan uppgifna behållning finnes å mitt gatan försäkras.			kreditupplag	i huset N:o	18
				N. N. den		N. N.

Bil. Litt. O.

Exp. Förteckning

kvartalet 18

N:o

Bil. Litt. P.

Transp. Förteckning

kvartalet 18

N:o

Bil. Litt. P.

Förteckning öfver transporter till annan sta

Månad	dag	Stället hvarhän	V a			

ån kreditupplag under kvartalet år 18

r o r n a

N. N. den

18

N. N.

Bil. Litt. Q.

N:o

Inventeringsedel.

N. N. har anmält sin kreditupplagsbehållning vid *kvartalets*
utgång att vara:

00	kg.		N:o
00	kg.		N:o
00	kg.		N:o

Förevisas i N:o gatan.

N. N. Tullkammare den 18

N. N.

Ytterligare tillkommet:

00	kg.		N:o
		Som ofvan	
		N. N.	

Efterangifning vidfästad. Riktigt befunnet.

N. N. den 18

N. N.

N. N.

Bil. Litt. R.

N:o

Efterangifning.

Sedan senaste Generalförklaring inlemnades ha
afyttrat:

genom export

genom transport

till förtullning

N. N. den

18

N. N.

Bil. Litt. S.

N:o

*Undertecknad anmäler sig till erläggande af kreditupplagstull
för kvartalet 18 efter inventeringen den dennes för:*

			Kr.	öre
00	kg.	N:o		
00	kg.	N:o		
00	kg.	N:o		
			<hr/>	
			Summa	
N. N. den		18		
		N. N.		

Bil. Litt. T.

N:o

N. N.

erlägger för förtullade kreditupplagsvaror under

kvartalet 18

Kronor 000,00.

Betalt

N. N. Tullkammare den

18

N. N.

Bil. Litt. U.

N. N. Tullkammares

Kreditupplags angifningsbok

för

kvartalet år 18

Bil. Litt. U.

Angifningens			Upplags- hafvarens N:o i Kontot	U p p l a g s h a f v a r e n s n a m n	Inkomme under N:o
Månad	dag	N:o			

Bil. Litt. V.

N. N. Tullkammares

Transportbok från och till kredit-
upplagen inom staden

för

kvartalet år 18

Bil. Litt. V.

Angifningsdagen	Från		N:o i kreditupplagskontot	Till
	N:o i kreditupplagskontot	Upplagshafvarens namn		Upplagshafvarens namn

V a r o r n a

Bil. Litt. X.

N. N. Tullkammares
Kreditupplagskonto

för

kvartalet år 18

Bil. Litt. X.

Upplagshafvarens N:o	Angrifningsbokens löpande N:o	Dagen för transporten	N. N.	Anis N:o 13	Apelsiner N:o 15
				Kg.	Kg.
1			Behållning från kvartalet		
	29		Upplagt		
		²⁰ / ₄	Från N. N. N:o		
	71		Upplagt		
			Summa		

N:o i inkommande	N:o i utgående journalen	Dagen för transporten		Anis N:o 13 Kg.	Apelsiner N:o 15 Kg.						
15	513	10/4 20/5	Till N. N. N:o Förtullat Till Danmark Till Karlstad								
03			Förtullat Behållning till kvartalet								
			Summa								

Förslag

till

Kongl. Maj:ts Nådiga Förordning angående frilager.

§ 1.

Uti eller i närheten af stapelstad, hvarest tullkammare under tullförvaltares öfverinseende finnes inrättad, må, efter tillstånd af Generaltullstyrelsen och under de vilkor och närmare bestämmelser, Generaltullstyrelsen för hvarje särskildt fall föreskrifver, inrättas frilager med ändamål att tjena till fristad för varor, så att dessa på sätt och under de vilkor denna förordning innehåller, kunna, utan att tull för dem erlägges, införas till lagret, der uppläggas och på allt sätt behandlas som om de befunne sig utom landet.

§ 2.

Frilager, till hvars särskilda afdelningar tillträde under ingen förevärdning må tulltjensteman förvägras, skall vara försedt med lämpliga vakt- och expeditjonsrum för tullbevakning och tullbehandling samt i öfrigt så inrättadt, att erforderliga tullkontroller kunna deröfver utöfvas; Och skall en hvar, som lemnar frilagret, utgå genom vaktrummet, der vederbörande tulltjensteman, om han anser anledning dertill förefinnas, eger att å den utgående låta verkställa kroppsvisitation, utan att vara underkastad påföljd i händelse underslef befinnes icke hafva egt rum; Varande tillträde till frilager för qvinnor förbjudet.

§ 3.

Statens kostnad för bevakningen af samt bokföringen och expeditionen vid frilagret skall betalas af dess egare, som, innan frilagret må för sitt ändamål begagnas, skall för gäldandet af sagda kostnad ställa säkerhet, som af Generaltullstyrelsen godkännes.

§ 4.

Mom. 1. På frilager må med här nedan stadgade undantag intagas såväl tullpliktigt gods af hvad slag det vara må direkt från utrikes ort, från frilager å annan inrikes ort, från nederlag, från transitupplag och från kreditupplag i samma stad *som ock* alla slag tullfritt och förtulladt gods.

Krut, dynamit, nitroglycerin och andra sprängämnen, eldfarliga oljor eller dermed jemförliga vätskor, flytande syror samt andra varor, hvilka till följd af sin beskaffenhet kunna medföra fara eller olägenhet för frilagret eller andra der upplagda varor, må icke å frilager intagas.

Mom. 2. Uppstår vid angifning till intagande å frilager af varor i obrutna omslag tvifvel, huruvida varorna äro af den beskaffenhet, att de, enligt stadgandet i mom. 1 häröfvan, icke må å frilagret intagas, skall tullförvaltningen vara berättigad att, der erforderlig upplysning ej annorledes kan vinnas, låta bryta omslagen.

§ 5.

Mom. 1. Egare till gods, som inkommit från utlandet eller från frilager å annan ort och är afsedt till intagande å frilager, skall inom den tid och vid det ansvar, som i 21 § Tullstadgan föreskrifves, till tullförvaltningen aflemna angifningsinlaga (form. bil. Litt. A), upptagande hvarifrån och med hvilken lägenhet godset inkommit samt kollimärke och antal. Sedan tullkammaren låtit förse angifningen med dess inkommande nummer, skall godset inom tid och vid ansvar, som i § 30 mom. 2 Tullstadgan föreskrifves, med angifningen under bevakning föras till frilagret, hvarest der anstälde tulltjenstemän hafva att, sedan godset blifvit vägd, låta dess bruttovigt antecknas å angifningen, i frilagrets upplagsbok (form. bil. Litt. B) införa uppläggnings samt derom meddela bevis under bokens löpande nummer å angifningen, hvilken derefter skall till tullkammaren återställas.

Mom. 2. Vill godsegaren låta gods, upplagd å nederlag, intagas å frilager, upprätte derom angifning (form. bil. Litt. C) och förevisa denna för vederbörande nederlagstjensteman, som har att, sedan behörigt qvitto å den utgående nederlagsafgiften för godset uppvisats, bokföra angifningen i nederlagsjournalen och att å angifningen anteckna det till förflyttning anmälda godsets nettovigt. Sedan godset der- efter afförts till frilagret och vid undersökning derstädes befunnits till innehåll och vigt öfverensstämma med nederlagsräkenskapen, bokföres uppläggnings i frilagrets upplagsbok och meddelas bevis derom under bokens löpande nummer å angifningen, som skall återställas till tullförvaltningen för att biläggas nederlagsjournalen.

Mom. 3. Vill godsegare öfverflytta på transitupplag liggande gods till frilager, aflemne derom till tullkammaren angifning (form. bil. Litt. D). Sedan godsets bruttovigt antecknats å angifningen samt å godset belöpande transitoafgift erlagts, låte

tullkammaren godset jemte angifningen under bevakning föras till frilagret, hvars tulltjenstemän, efter verkställd bokföring, hafva att om uppläggnings meddela bevis under frilagerupplagsbokens löpande nummer å angifningen, som derefter skall återställas till tullkammaren för att biläggas transitupplagsjournalen.

Mom. 4. Vill godsegare öfverflytta på kreditupplag liggande gods till frilager, upprätte derom angifning i två exemplar, prima och sekunda, och låte godset jemte inlagorna föras till frilagret, hvars tulltjenstemän hafva att, efter undersökning af godsets slag och myckenhet, bokföra uppläggnings och derom meddela bevis under upplagsbokens löpande nummer å primaangifningen. Denna skall derpå återställas till kreditupplagshafvaren men sekundan biläggas frilagrets upplagsbok.

Mom. 5. Vill godsegare å frilager intaga tullfritt eller förtulladt gods, låte detsamma med angifning (form. bil. Litt. E) föras till frilagret, hvarest angifningen aflemnas till vederbörande tulltjensteman, som har att bokföra uppläggnings af godset med upptagande af endast dess bruttovigt. Sådant gods behandlas vid uttagning från frilager lika med derå direkt från utlandet intaget gods.

§ 6.

Gods kan från frilager uttagas:

för utförsel;

för transport sjövägen eller landvägen, med post eller jernväg, till annan inrikes stapelstad;

för öfverflyttning till nederlag, transitupplag eller kreditupplag i samma stad; samt

för förtullning.

§ 7.

Mom. 1. Uttages gods från frilager för utförsel sjövägen, skall iakttagas:

att godsegaren om utförseln till tulltjensteman å frilagret aflemnar angifningsinlaga (form. bil. Litt. F), upptagande godsets märke, kolliantal och bruttovigt;

att vederbörande tulltjensteman antecknar angifningen i frilagrets utförselsbok (form. bil. Litt. G);

att hvarje kolli, der så lämpligen ske kan, plomberas med frilagerstämpel och anteckning om plomberingen göres å angifningen; samt

att godset jemte angifningen derefter, under tullbevakning då plombering ej skett och eljest utan sådan bevakning, föres till inlastningsstället, hvarest der anställd tullbevakning har att om expeditionen göra anteckning i inlastningsjournalen för frilagergoods (form. bil. Litt. H); och skall bevakningsförmannen meddela bevis om inlastningen å angifningsinlagan, som derpå aflemnas till tullkammaren för att efter behörig anteckning i frilagrets utförselsbok biläggas utgående journalen.

Mom. 2. Uttages gods från frilager för utförsel med jernväg, skola föreskrifterna i mom. 1 af denna § följas, dock med iakttagande af:

att vederbörande tjänsteman har att, sedan angifningsinlaga aflemnats, utfärda tullsedel (form. bil. Litt. I) i två exemplar;

att, om godset är af sådan beskaffenhet, att det icke lämpligen kan plomberas, utförsel deraf må verkställas antingen i plomberade lastvagnar eller först sedan godset till beskaffenhet och myckenhet blifvit vid uttagningen från frilagret undersökt och i tullsedel beskrifvet; samt

att godsegaren skall inom en månad från afsändningsdagen till frilagreskontoret aflemna ena exemplaret af tullsedeln, försedd med bevis af tullkammare i bestämmelseorten, att godset i öfverensstämmelse med tullsedeln framkommit.

Mom. 3. Uttages gods från frilager för transport sjövägen eller landvägen med post eller jernväg till annan inrikes stapelstad, skall iakttagas:

att angifning (form. bil. Litt. F), anteckning i utförselsboken och plombering ske på sätt i mom. 1 af denna § stadgas;

att vederbörande tjänsteman å frilagret å godset utfärdar tullsedel (form. bil. Litt. I) i två exemplar;

att, der afsändningen sker sjövägen, anteckning derom verkställas i inlastningsjournalen;

att, då afsändningen skall ske landvägen, godset och tullsedlarne öfverlemnas till varuegaren;

att varuegaren inom en månad från afsändningsdagen till vederbörande tjänsteman å frilagret aflemnar ena exemplaret af tullsedeln, försedd med bevis, utfärdadt af tullkammaren i bestämmelseorten, att godset dit framkommit; samt

att angifningen och ankomstbeviset förvaras såsom bilagor till utförselsboken.

Mom. 4. Uttages gods från frilager för att öfverföras till nederlag, skall godsegaren till vederbörande tjänsteman å frilagret aflemna angifning i två exemplar (form. bil. Litt. K), hvarefter anteckning om öfverföringen med upptagande af endast bruttovigten å godset skall ske i frilagrets utförselsbok. Sedan godset å frilagret undersökts och ena exemplaret af angifningen utaf vederbörande tjänsteman der attesterats, skall godset under bevakning föras till nederlagsmagasinet och der intagas, å godset belöpande inkommande nederlagsafgift å tullkammaren debiteras, godset i nederlagsjournalen antecknas och den attesterade angifningen biläggas inkommande journalen. Andra exemplaret af angifningen bilägges nederlagsjournalen.

Mom. 5. Uttages gods från frilager för uppläggning å transitupplag, skola föreskrifterna i mom. 4 af denna § lända till efterrättelse, dock med iakttagande, att godset utan föregående undersökning under bevakning afföres till och upplägges å transitomagasinet, sedan bruttovigten attesterats å båda exemplaren af angifnings-

inlagan, hvilka, efter det den å godset belöpande transitafgift blifvit vederbörligen debiterad, skola biläggas inkommande- och transitupplagsjournalerna.

Mom. 6. Vill godsegare uttaga gods från frilager för uppläggning å kreditupplag, skall han derom göra angifning. Sedan i enlighet dermed anteckning skett i utförelsboken, skola varorna undersökas och angifningen attesteras samt aflemnas till behörig tulltjänsteman, som har att å vederbörandes kreditupplagskonto uppföra godset och att derå utfärda frisedel. Då denna aflemnats å frilagret, afföres godset derifrån.

Mom. 7. Vid förtullning af varor på frilager skall iakttagas:

att, sedan förtullningen blifvit af godsegaren begärd genom angifning enligt form. bil. Litt. L, varorna å frilagret undersökas och angifningen derstädes attesteras samt införes i frilagrets förtullningsbok (form. bil. Litt. M);

att redogöraren å frilagret uträknar tullbeloppet, derå utställer räkning (form. bil. Litt. N) samt emottager och qvitterar beloppet, hvarefter undersökningsmannen å räkningen antecknar, huruvida varorna utgå lösa eller i omslag och i senare fallet i huru många, huru beskaffade och huruledes märkta kolli; samt

att godset derefter emot räkningens behöriga afstämpling från frilagret afföres.

§ 8.

Godsegare, som angifvit gods till uttagning från frilager men åter vill upplägga det på frilagret, skall på angifningen teckna förklaring, att godset till följd af förändrad bestämmelse icke blifvit afsändt, hvarefter godset må återföras till frilagret, der plomberingen, om sådan skett, af tullbetjeningen borttages, och anteckning härom göres å angifningen samt i frilagrets utförelsbok.

§ 9.

Förtullningsbok, hvarom stadgas i § 7 mom. 7 af denna förordning, skall föras i två delar, A och B, hvilka böra skiftesvis hvarannan dag begagnas. Influten uppörd skall hvarje dag jemte den då begagnade förtullningsboken med dertill hörande attesterade angifningsinlagor mot qvitto aflemnas till tullkammaren, som dagen derpå återställer boken till frilagret; Och har frilagersredogöraren att för hvarje månad afemna utdrag ur förtullningsböckerna rörande deri gjorda debiteringar för att biläggas tullkammarens inkommande journal.

§ 10.

Närmare föreskrifter angående ordningen inom frilagret meddelas af Generaltullstyrelsen, som äfven eger att, efter sig företeende omständigheter, förordna angående de afvikelser från ofvan meddelade stadganden, hvilka, med bibehållande af nödig säkerhet för kronans rätt, kunna erfordras.

§ 11.

Godsegare, som låter å frilager upplägga gods, hvilket enligt stadgandet i § 4 mom. 1 icke må derå intagas, hafve förverkat godset och vare förfallen till böter från och med ett hundra till och med ett tusen kronor.

§ 12.

Godsegare, som, jemlikt föreskriften i § 7 mom. 1, fått emottaga plomberadt frilagergoods, angifvet till utförsel, böte, derest han ej inom 48 timmar efter godsets uttagande till tullkammaren aflemnar bevis från tullbevakningen, att godset till inlastningsstället framkommit och der under tullbevakning jemlikt angifningen inlastats, högsta gällande tullsats för hvarje kilogram af varans bruttovigt.

Till enahanda böter vare godsegare förfallen, som utan styrkt laga hinder uraktlåter att inom den i § 7 mom. 2 och 3 stadgade tid aflemna föreskrifvet framkomstbevis.

§ 13.

Den, som från frilager insmuglar eller försöker insmugla tullpligtiga varor, straffes enligt 138 § Tullstadgan och hafve dessutom för alltid förverkat rätt att af frilager sig begagna samt vare skyldig att genast utrymma sitt lager.

§ 14.

Försäljningsbelopp för gods, förverkadt enligt § 11, äfvensom böter, ådömde på grund af stadgandena i §§ 11 och 12, tillfalle kronan och tullstatens enskilda pensionsinrättning till hälften hvardera.

Böter enligt § 13 och värde af gods, förverkadt enligt samma §, fördelas enligt 146 § Tullstadgan.

Saknas tillgång till böternas gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

§ 15.

Laga domstol i mål rörande öfverträdelse af denna förordning eller i enlighet dermed meddelade föreskrifter, vare rådstufvurätt i stad, under hvars tullkammare frilagret lyder.

§ 16.

Alla i denna förordning föreskrifna handlingar skola skrivas å tryckta blanketter, som för handlingar enligt bilagorna B, G, H, I, M och N anskaffas och bekostas af tullverket men i öfrigt af frilagershafvarne sjelfve.

*Bil. Litt. C.**Ink. N:o*

Antecknad i Nederlagsjournalen den

18

N. N.

*Angifves till öfverflyttning från nederlag till frilager N:o
följande, ink. med Skepparen N. N. från N. N.*

H. D. 8	1 läda	The. N:o 532, netto	
		N. N. den	18
			N. N.
		N:o	
		Innehåll och vigt öfverensstämmande med angif-	
		ningen. Intaget på frilager den	18
			N. N.

*Bil. Litt. D.**Ink. N:o*

Antecknad i Transitupplagsjournalen den

18

N. N.

*Angifves till öfverflyttning från transitupplag till frilager N:o
följande, ink. med skepparen N. N. från N. N.*

C. P.	1 fat	väg. brutto	
		N. N. den	18
			N. N.
		N:o	
		Intaget på frilager den	18
			N. N.

*Bil. Litt. E.**Uppl. Bok N:o*

Uppvist i Frilagret den 18

N. N.

Fritt gods.

Angifves till intagning å mitt frilager N:o

H.	1 låda	väg. brutto	
			N. N. den 18
			N. N.

*Bil. Litt. F.**Utf. Bok N:o**Utf. Journ. N:o*

Uppvist i Frilagret den

18

N. N.

Angifves att från mitt frilager N:o
skepparen N. N. fartyget N. N.

afsända till N. N. med

A. N.	1 låda	väg. brutto	kg.
			N. N. den 18
			N. N.
			Försedd med en tullplomb.
			N. N.
			Frilagrets tjänsteman.
			N:o
			Inlastadt i fartyget, som bevakats till öppen sjö.
			N. N.
			Bevakningsförman.

Bil. Litt. H.

Journal öfver inlastadt frilagerods vid N. N. Tullkammare
(tullbevakningsinspektion) år 18

Månad	Dag	Löpande N:o för året	Afsändaren	Skepparens och fartygets namn	N:o i frilagrets utförsels- bok	Kollital och vigt samt anteckningar om plomberingen

*Bil. Litt. I.**Utf. Bok N:o***Tullsedel.***N. N. försänder från frilager N:o till N. N.**med*

N. N. Tullkammares Frilagerskontor den 18

N. N.

Ofvanstående gods, som hit ankommit och befunnits öfverens-
stämman med denna tullsedel, qvitteras.

N. N. Tullkammare den 18

N. N.

Afsändaren åligger, vid stadgadt ansvar, att anskaffa och till
frilagerskontoret inom en månad efter afsändningen ingifva tull-
kammarens i bestämmelse- eller exportorten attest öfver godsets
framkomst.

Bil. Litt. K.

Utf. Bok N:o

Angifves till N. N:s (mitt) $\left\{ \begin{array}{l} \text{nederlag} \\ \text{transitupplag} \end{array} \right\}$ från mitt frilager N:o

K. 10 lådor, väg. brutto

N. N. den

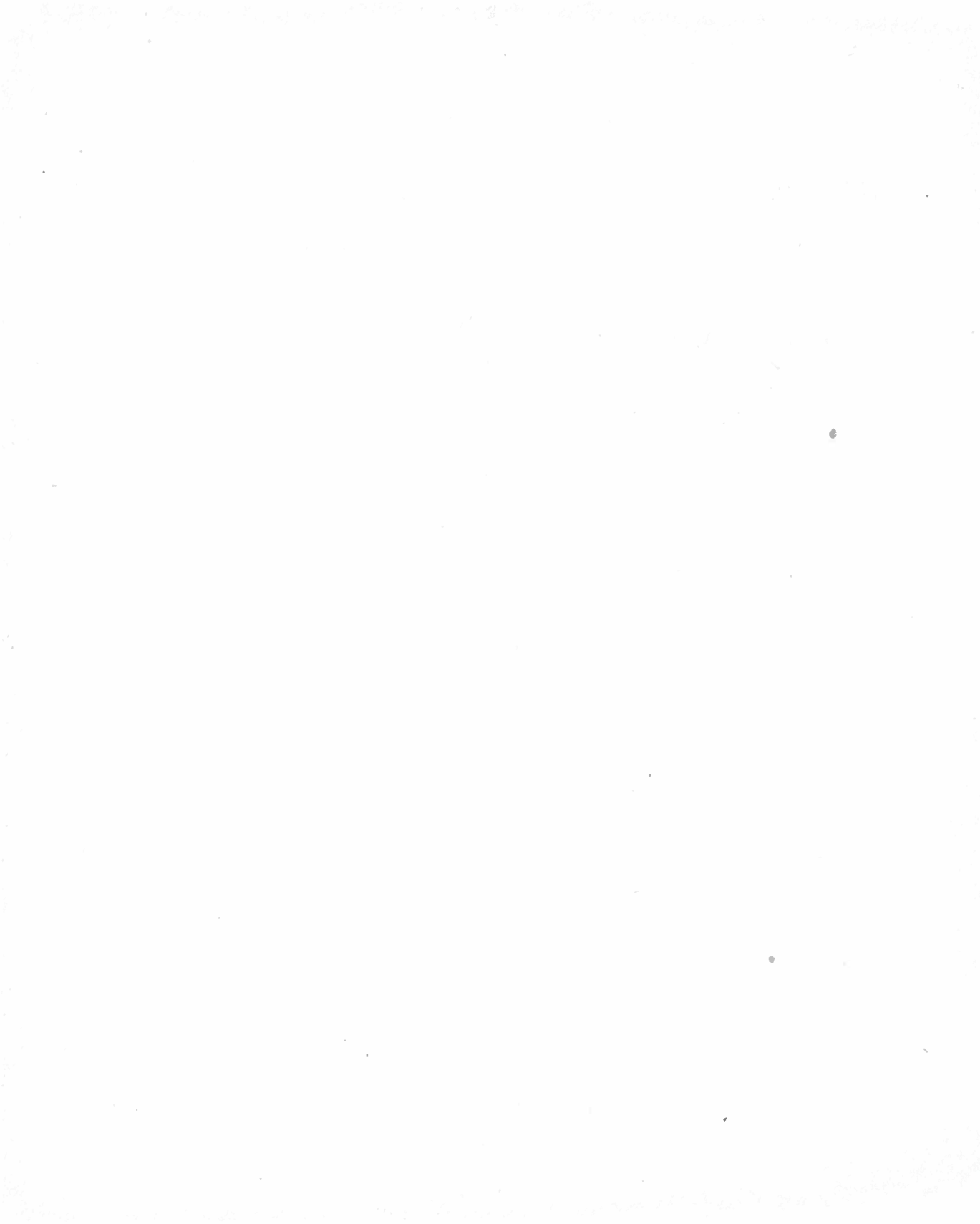
18

N. N.

Innehåller russin, N:o 441, netto etthundra (100) kg.

N. N.

(Frilagrets undersökningsman).

Bil. Litt. L.

Förtulln. Bok N:o

Angifves till förtullning från mitt frilager N:o

Ylleväfnad a. slag.

N. N. den 18

N. N.

N:o 133 kg.

Attesteras

N. N.

(Frilagrets undersökningsman).

*Bil. Litt. N.**Förtulln. Bok N:o**N. N. erlägger för nedanstående från frilager förtullade varor:*

		Tull	
133 kg. ylleväfnad a. sl.		232	75
Betalt den	18		
	N. N.		
Utgår i en låda, märkt A. T.			
	N. N.		

Förslag

till

Kongl. Maj:ts nådiga Förordning angående förändrad lydelse af 17 Kap. 3 och 12 §§ Handelsbalken.

§ 3.

Hafver någon lös pant i händer; njute han derutur betalning framför alla andra. Samma rätt hafve ock handtverkare för arvode å det gods, som hos honom qvar är, äfvensom kronan i kreditupplagsgoods för den tull, som belöper å samtliga upplaget påförda varor.

§ 12.

Dernäst hafve kronan företräde till lös egendom ej mindre för gäldenärs utskylder sista och löpande året, de der ej för fast egendom utgå, än ock för oguldna tullafgifter å kreditupplagsvaror.

Denna förordning träder i kraft den

Förslag

till

Kongl. Maj:ts Nådiga Kungörelse

angående förändrad lydelse af 21, 29 och 116 §§ i Tullstadgan den 2 November 1877.

§ 21.

Godsegare åligge, att till tullkammaren aflemna angifningsinlaga å allt det gods, som för hans räkning inkommit, antingen det är ämnadt till direkt förtullning, till fri disposition, till uppläggning å nederlag, transitupplag, kreditupplag eller frilager eller till omedelbar transitförsändning, i Stockholm, Göteborg, Malmö och Norrköping inom åtta och på andra ställen inom fyra dagar, räknade från den dag, då skepparens märkrulla, enligt åtecknad bevis, blifvit till tullförvaltningen i lossningsorten ingifven, eller, om godset genom omedelbar transitförsändelse från annan tullplats anländt, från ankomstdagen. Sker ej angifning inom den tid, som nu sagd är, böte godsegaren för gods, som skall förtullas eller uppläggas på nederlag eller på kreditupplag, en tiendedel af tullafgiften, för tullfritt gods en half procent af dess gångbara värde samt för gods, som är ämnadt till uppläggning å frilager eller å transitupplag eller till omedelbar transitförsändning, ett belopp, motsvarande den för transitupplag stadgade högsta afgift, dock för allt med samma lägenhet till honom inkommet gods icke i något fall öfver femtio kronor.

§ 29.

Med varor, ämnade till nederlag eller transitupplag, förfares på sätt här nedan i Kap. 3 och 4 stadgas; Och skall i afseende å varor, bestämda till kreditupplag eller frilager, iakttagas hvad derom särskildt är förordnad.

§ 116.

Mom. 1. Har transitupplags- eller frilagersgoods under sjöväga transport förkommit, böte skepparen, derest ej visas kan, att godset genom skeppsbrott, uppbringning eller annan olycka gått förloradt, från och med femtio till och med fem hundra kronor.

Mom. 2. Vid transport på jernväg af transitupplags- eller frilagersgoods ansvarare jernbanans trafikförvaltning för godsets behöriga framkomst i orubbadt skick.

INNEHÅLL.

Betänkande:

Inledning	pag.	1.
Allmän motivering	»	2.
Speciel motivering	»	5.

Förslag:

till Förordning angående kreditupplåg	»	21.
» » » frilager	»	91.
» » » förändrad lydelse af 17 Kap. 3 och 12 §§ Handelsbalken	»	123.
» Kungörelse » förändrad lydelse af 21, 29 och 116 §§ Tullstadgan	»	125.

